

Artis dicendi et scriben-
di preceptorium utilissimum
ingeniosa Augustini dati
Senensis lucubratione congestum: cum regulis quibusdam
oratorum, et epistolis formularibus non inornatis.

Joan. 170

*Joan.
170*

[illegible]

Eloquentissimi viri ac pre

cipui oratorie artis doctoris Augustini Senensis. de va-
rijs loquendi regulis siue poetarum preceptis Tractatus
felicitur incipit

Redimus iath dudum a plerisque viris etiam
disertissimis persuasum demū artem quēpiā
in dicendo nonnullam adipisci si vererū atq;
eruditorū sectatus vestigia optima sibi q̄sc̄

ad imitandū proposuerit. Nec em̄ qui diutius in Ciceronis lectione versatus sit nō etiam in dicendo et ornatus et copiosus esse poterit. Nam et aridiora crebrius consecutantes, ipsi quoq; aridi, ieiunī et inculti fiant necesse est. Lecti tantī igit mibi Ciceronis volumina, quem eloquentie patrem appellamus, pauca annotatiōe digna visa sunt, quib; si utamur vulgariū sermonem aspernati, ad eloquentiaz proximū accedemus. Sed tñ id in primis admonendū est qđ ille diligētissimus et insignis orator Fabius Quintiliā

nus de orationis pribus dicere consuevit. Nec em̄ s̄z le
ges oratorū quadam velut inmutabili necessitate p̄stare
nec rogatōibus (vt idem dicebat) plebi suescitis facta sunt
ista p̄cepta. sed vt in statuis picturis poematibus ceterisq̄
ita et in oranda quoq̄ viri eloquētis oratione plurimū

[illegible]

me ad muer
velut baxo p
p eys baxo
It quaham
ceatit aia p
eas ay lita
ceatit pama
plimo miod
fuctio ante

¶ Prima Lex.

[illegible]

Plerumque enim qui oratorie artis floribus ac falerati ve
aiunt verbis studuerit verbum contra tritam vulgata[m]
grammaticorum consuetudinem quod in calce absolute oratio
locari consuevit. id illi potius coaptant initio. quod omne
tibi exemplo erit manifestius.

¶ De partibus orationis.

Scis plenam orationem tribus constare partibus quod
positum (ut ipsorum vocabulis utar) verbum et aposticum

vocant. Dicunt igitur grāmatici. Scipio Africanus delent
carthaginem. Ornationis vero eloquij boica conuerso po

[illegible]

tuis vtuntur ordine. Carthagine Scipio africanus dele
 uit. Illi. Marcus Licero vtis familiariter Publio Len
 tulo. Huius vero. Publio Lentulo Mar. Lice. familiariter
 vtis. Quibus plane exemplis patere arbitror appositum pri
 mum in oratione, suppositum medium, nouissimum vero locum te
 nere verbum. Sed si quid pro grammaticorum more post appo
 situm erit, id initio orationis poni solet, cuius rei exempla sub
 neant. Scipio Emilianus euertit Numantiam urbem
 opulentissimam hispanie. Hispanie opulentissimam urbem Nu
 mantiam Scipio Emilianus euertit. Non ignoras multa
 esse genera epistolarum. Epistolarum genera multa esse non ig
 noras. Licurgus condidit sanctissimas leges Lacedemo
 nijs. Lacedemonijs sanctissimas leges Licurgus condidit.
 Multa consimili ratione. ¶ Appositum plerumque in prin
 cipio apponitur, suppositum in medio, in fine verbum, vt Aris
 tarchum Solon Salaminus primus condidit. Ceterum
 diuersis ordinibus et locis collocande partes sunt pro au
 ritum iudicio quod quidem est solo usu comparatur.

¶ De Aduerbijes.

Jam vero de aduerbijs que sunt veluti adiectiua ver
borum dici potest. passim vbiuis loci ponenda esse vbi demum
Na in

^{peni qe}
aptius congruere visa fuerint. modo in principio. modo in
^{interposita} fine. modo intersecta inter utrumq. Qua in re diligēti uten-
^{primā fine} dum est consilio. Sed prope verbum perueniuntam frequē-
^{officiū} tins reddunt orationem. S. Fabius maximus ante alios
^{officiū} fortiter atq; animose pugnabat. Caius Lelius Scipiōe
familiarissime utebat. Clementissimus cesar humiliter igo-
noscebat. Hunc vero ad reliqua.

¶ De prepositionibus inter adiectiuū et substantiuū.

^{quod qd inuicem opibz}
Prepositiones perpulcre inter adiectiua et substantiua.
^{interponunt} uoia interijciunt ut feraci in agro. ornatissimo in loco. ma-
^{interponunt adiecto & substantio} ximas ad res. hanc ob causam. iustis de causis. Alias hu-
iusmodi complura. ¶ Nec prepositiones solum sed alia pre-
terea: cuiusmodi nūc sūmemus exempla. Maxima in rem
publicā diligentia. magna in parentes pietas. incredibilis
in oēs ciues obseruātia. Summa in hospites liberalitas.

¶ De nominibus nominatiui casus.

^{interponunt} Atq; etiam pulcerrimū inter duos casus puta nrōs ali-
quid continue ponitur. ut omnia reipublice iura. stantes
militū animi. Immania sceleratorū hominū flagitia. Ecō-
uerso etiā constituta ac transposita orationē plurimū exor-
nant. ut huius claritudo viri. huius querit auctoritas loci.

It equa ornate interponi quid uoluit
¶ Huius cum huius qd interponitur: datando aut qd

De nomine adiectiuo substantiuo pponendo.

Venuste etiā plerunq; precedit adiectiuū nomen substantiuū. vt tua dignitas. optima virtus. diuinū ingeniu. exqui
sita doctrina. Dagnl etem refert quo in loco queq; dictio
sita sit. quod testatur Boetius in his commentarijs quos
in Aristotelis libros cōscripsit. vbi et Liceronis et Virgi
lij ponit exempla. Boecij aut bec verba sūt. Sed nisi de se
nectute aliqd scribere vellem mihi quidem ita iucunda bu
lus libri confectio fuit. Etem quantū ad orationis cōposi
tionem spectat maximū differt quo verba et noia predica
tionis suo ordine proferant. Multū em̄ interest in eo qd
ait Licero. Ad hāc te amentiam natura peperit. volūtas
exercuit. fortuna seruauit. Ita dixisse vt dictum est. an ita.
Ad hāc te amentiam peperit natura. exercuit volūtas. ser
uauit fortuna. Sic em̄ est minor sententie magnitudo mi
nusq; in ea lucet id. Qd si sic cōponatur eminetet sese vo
lentibus boīm auribus animisq; patefacit. Rursus cū dicit
Virgilius. Paciq; imponere morem. potuisset seruare me
trū si dixisset. Dorēq; imponere paci. sed esset debilior so
nus. Heceo ictu plus taz pclare vt nūc pposit? dicereq;
idē nō esset apd dialecticos. Nec pō Boe. Nūc ad reliqua

Aliud pponit adiectiuo
Ponit: A est q ad m
ornate pō pponit pōne

ponit cōpositū dū q mlt
repperit quo ad orat pple
Dicit q ornate quo loq
quid dō ppositū sit: q
aliqu adiectiu pō pōne
pōne qe apud hōc mlt
pōne pōne pōne pōne

Et in paratop
Dicit qe pōne qe voluntas

¶ De dictione negatiua.

^{negatiua} Negatiua dictio apte in calce orationis ponitur. vt pre-
stantiorem te vidi neminem. Scipione clariorem in belli-
cis laudibus inueni neminem. Tua erga me beniuolentia
tuo in me amore carius est nihil. Qui te ardentius amet
habes neminem. ¶ Sed et possessor ante possessionem. vt
optimi viri diuitie. Prestantissimi viri virtus. Prudentissi-
mi hominis consiliū. ¶ Quid vero pulcrius q̃ pro gerun-
dis que appellant vtenur gerundiuis nominibus. vt tri-
tum est Prisciani exemplum. vt veni causa amandi virtute
¶ Veni amande virtutis causa. Veni gratia gerendi bella. ge-
rendorū bellorū gratia. Ad amplexandam frutem amplexu
rante virtutis gratia. Nec vna p̃ceptio est optima crebra
q̃ etus apud Marcum Tullium aliosq̃ eloquētes viros
fuit semper observatio.

¶ De Relatiuis.

^{relatiuis} Nunc aut multa conficiam. que si diligēter aduerteris
baud parum ornatus latino conducent eloquio. Sed id
mibi in primis animaduertendum viderur. q̃n tria fuerint
Antecedēs et consequens ac eorum mediū relatiuū nomē
Si illud consequēs fuerit vel hominis vel rei cuiuspiā p̃p̃riū

nomen. tunc relatiuū sequēti semper p̄gnat. alioquin nō la-
rina oratio fit sed a doctissimorū hominū cōsuetudine alie-
na. Alias em̄ potest cum alterutro cōuenire si nō sequatur
propriū nomen. quā rem facile exempla declarāt et prisco-
rū auctoritates cōplures. Marcus Lince. primo tusculana-
rū questionū. Studiū sapientie que phia dicit. Et idez de-

rep. Consilia actusq; hoim iure sortant. que ciuitates appel-
lant. Atq; itez. Ex illis sempiternis ignibus que sidera z
stellas nūcupastis. Salustij quoq; id tritum exemplū. Est
locus in carcere quod tullianū appellatur. Innumerabilia
in vetustis codicibus id genus inuenies. Nec est grāmati-
ce artis vitium. quod quidam ignari litterarū arbitrantur
Sed et nos aliquid exemplorū afferamus. Preclarum est
Licronis opus qui Latbo maior dicit. Atq; vrbis vñe
ribus consulendū est. qui s̄z ciues. perditū viri ex vrbibus
pellendū que est ciuitatū pernities et sentina dedecoris. ple-
runq; relatiuū nomen cum eo concors est quod sequitur.

¶ Illud quoq; inspectandū est. nam cū tria existant quoz
vnū relatiuū sit nomen frequētissime eorū duo in eiusdem
casus exitu cōueniunt. Nam exempli cā dicam aliqd. Si
q̄s bunc sermonem ptulerit. Liber in quo de p̄tute agitur

que. recubant tag. mapp. op. p. aliquid. exed

^{Retia atq; omniaq; dixeris in quo libro. de quo dixeris apt}
^{plurimq; e} ^{graciant} ^{primisq; offerebat} ^{panisq; e} ^{graciant} ^{speculat} ^{prophe}
 praeclarus est. concordant namq; eodem casu e tribus duo il
 la que maiori viciniori coniuncta sunt. Aliud item exemplū
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 huic sermoni sit. Quas misisti litteras ad me mibi iucunde
 fuere. Sermonem quē audistis nō est meus. Quam exist
^{ep} ^{autors} ^{pon}
 mas Demostenis orationē Eschinis est. Atq; buius sera
^{ep} ^{ep}
 monis crebrū inuenire poteris apud veteres usum. Dar
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 tus Tullius officiorū primo. Quorū officiorū precepta tra
^{attinent} ^{ep} ^{officiū e} ^{quod dicit}
 duntur ea quanq; principant ad finem bonorū. Virgilius
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 Daro in Eneid. Urbem quā statuo vestra est. Terenti
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 in Andria. Post hac quas fatiet de integro comedias spe
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 ctande an erigende sunt nobis prius. Idem. Populo vt
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 placerēt quas fecisset fabulas. Idē. Quas credis esse has
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 non s; vere nupte. atq; eiusmodi sermo plurimū exornat.

De prepositione Per.

^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 Id quoq; notatu dignissimū est. vt cū positiua etiā vel
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 mus augere nomia. bis prepositio accedat. Cicero in epia
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 stola ad Lurionem. Lui q; carus e; sis ac per incūdu
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 Idem de oratore primo. Per beati illi videri solent in op
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 tima rep. cū bonoribus et rerum gestarū gloria florent et
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 cum vite cursum tenere potuerūt. Terentius in Eunuchis
^{q; ita dicit q; quod e hanc in casu. quod dicit e q; viciū. quod dicit}
 Per pulchra credo dona baud nostris similia. Nam p gra

tum valde gratum significat. et in oratione lepidè person
nat.

¶ De aduerbijs superlatiuo prepositis.

^{quidlibet} Atq; ^{ita} superlatiuo multo. longe. et quā. aduerbia prepo
^{ubi superlatiuo longe opponit} nimus. Idq; sepe numero per pulchrum videri solet. vt lon
^{ita} geamantissimus nostri. multo omniū fortissimus. Et ago
^{ita} tibi quam maximas gratias. ¶ Comparatiuis vero vel
^{ita} multo vel longe preponi solet. vt Iusticia multo preclarior
est ceteris virtutibus. Et Socrates longe alijs philosophi
a sapientior.

¶ De nominibus profectis a grecis.

^{negatiue} Illud etiam nequaquā omiserimus cum cū nomia que
^{namby} piam sint profecta a grecis tertie inflexionis et obliquos
^{obliqui} casus habentia qui rectos superant. latini oratores frequē
tissime casibus accusatiuis litteris illorum quibusdam im
mutatis fingunt aliarum declinationū nomina. et genus
seruant. qualia poematis. Enthimeumatis. delphinus. ele
pbautus et lampada existunt. que a plerisq; tertia inflexion
ne proferuntur. scilicet poematibus. delphin. elephas. lam
pas. Hanc tu obseruationem diligenter commenda meo
more.

aliud papad de piper
ut multa longe et quā
q; ita aduerbia multo ag
t quā superlatiuo
no modice deueniat
ocor

aliud papad de q; comp
ano hand mltis hys
ad oba omag in pponit
fint

pont. aliud. papad. de
que dicit dicit dicit
a q; dicit dicit dicit
ad ab dicit dicit
ap it dicit dicit dicit
et dicit dicit dicit
et dicit dicit dicit
ra dicit dicit dicit
dicit dicit dicit dicit

delphinus est piper
Alatimus et dicit
dicit dicit dicit dicit
a q; dicit dicit dicit
et p; dicit dicit dicit
et dicit dicit dicit
phing! dicit dicit dicit
dicit dicit dicit dicit

2000

Inter quod spinae ad
 de nob. orationem
 et in p. de
 et in p. de
 Inter quod spinae ad
 de nob. orationem
 et in p. de
 et in p. de

De Affitio.

igitur ostendit istos quo pa
 tro p. hoc est. a. f. m. v. e.
 re. a. f. m. v. e. p. a. f. m. v. e.
 a. f. m. v. e. p. a. f. m. v. e.

vinapo pñar aqua aqua
 lila afrosbi. ot pñar
 bot pñar noli quo noli
 pñar pñar noli pñar
 noli pñar noli pñar
 noli pñar noli pñar

ius verbi usurpatio. Nec tamē te lateat affilio disponere

significare. hinc est illud Plinij. viua vox magis afficit. Ne
q; em si ne optimis causis tam lata tamq; diffusa est huius
verbi significatio. Sed de hoc satis.

De dictione Tum.

Non est aut ignorandū q si duo aut plura duobus (q
perraro usu venit) si illa se pariter habuerint viriq; tum di
ctionem preponimus. Quod liqueat exemplo. Par est in
Tarullio. Tum doctrina. tum virtus. qd est. quanta est
doctrina tanta est eius virtus. Sic quoq; Caium Iulium
comendare velim ex pbitate et doctrina tū recte et splendi
de dixerim. Caius Iulius vir est. tum doctus tum probus
Idemq; sonat. Digno inest Caio Iulio tum virtus tum
etiam doctrina. Caius Iulius tū laude tum rerū sciētia va
let. Sequit aliud iterū exemplū. Themistocles tum ptilio
pollet in vrbānis rebus. tum in bellicis negotijs. viribus
atq; animi magnitudine floret. Sic em tantum ostēditur
in rebus vrbānis esse consiliū. quantum in bellicis ma
gnitudinem animi. quod tum geminatū positum est.

De coniunctione Et.

Sed eandem quoq; vim habet geminata Et coniunctio
ut Eneas est et terra iactus et alto. Idem pfecto significat

Enceas tum pelagi tum terrarū labores p̄pessus est. Aht
canus item singularis et vir et imperator. Idem sibi vult
Africanus tum magnus vir extitit tum imperator.

De dictione Lum.

Ex si duo nequaquā paria sunt. sed alterū minus comple
ctitur. alterum vero maius. ita efficiendum est vt quod leui
us existat locemus prius atq; ei cum dictionem prepona
mus. Quod aut̄ grauius validiusq; id posterius positum
tum dictio precedat. Quod patefacimus exemplis. **Laius**
Lelius amat **Scipionem** propterea q̄ eum doctū cogno
uit hominem et semper virum optimū. Quod postremum
ad amorem vebementer impellit. quare ita oratio est insti
tuenda. **Laius Lelius** amat **Scipionem**. cum ob doctri
nam eius. tum propter virtutem. Ita virtus in hac beniuo
lencia plus momenti habet. atq; si ita dixerim. **Lum omēs**
beati sunt qui bene viuunt. tum per beati qui omia deserūt
et p̄tutem solam cōplectant̄. Nos namq; posteriores mul
to beatiores esse constat. si quis superius modo allatā pre
ceptionē sane intellexerit. Hoc **Darcus Li.** in primis fre
quenter vsurpat. Et quo illud **Lū** omnibus consulendus
est. cum his qui armis positis ad imperatoriam fidem con

^{volu breviter}
^{calu hōp}
fugiant. ^{locallere dantibz} Significat ^{scilicet} cōfugientibus ad imperatores ^{et sese}
^{locallere dantibz} dedentibus multo magis consulendū esse. Atq; in Latho ^{Diare hōp}
^{Diare hōp} ne maiore. Virari sese aiebat ^{scilicet} scyola Dardi Lathonis ^{scilicet}
^{scilicet} cū ceterarum rerū pfectam sapientiam. tum q; nunq; fue
^{scilicet} rit illi senectus grauis. Sed hac de re satis.

¶ De laude explicanda.

^{scilicet} Jam vero explicandū est qua ratione ^{scilicet} quamplā perso
^{scilicet} nam aut laudari aut vituperari oporteat. quod ad decorē
^{scilicet} sermonis ptineat. Nam illud trifariam posse fieri cōperim⁹

^{scilicet} ex monimētis litterarū. Si ergo velim ostendere. D. L.

^{scilicet} habere magnam vtutem cū verbo sum es est cōmodissime

^{scilicet} fiet. D. L. vir est magna vtute. D. L. vir est magne vir

^{scilicet} tute. D. L. vir est magnus vtute. Plato philofophus fu

^{scilicet} it prestans ingenio. Mulier est clara moribus. clarorū mo

^{scilicet} rum. claris moribus. Vir egregius laude. egregie laudis.

^{scilicet} vel egregia laude. Sed illud prius magis poetarum est.

^{scilicet} Postremum vero et splendidissimum ac perpolitum. Ari

^{scilicet} stotiles scientie copia. Aristotiles exq̄sita doctrina vir acrl

^{scilicet} ingenio. Quod quidem vt discretissimus Priscianus inq̄r.

^{scilicet} significat Aristotilem habētem vel habere scientie copiam

^{scilicet} et q; babeat exquisitam doctrinam. Ceteraq; p̄simili rōne

^{scilicet} Bb ij

^{officium}
^{libro} Quod quidem Aulus Gellius sentire videtur in noctiliis
^{libro} actibus. Est enim velut defectio quedam sed postea usurpa
^{libro} ta est ab eloquentissimis viris et clarissimis oratoribus qua
et nobis quoque utendum est.

¶ De Participiis.

^{libro} Atque participiorum tum accusatiui casus sepe, tum abla
^{libro} tui locum tenere infinitiui verbi. Hinc Gelliani illud
Nam et priusquam incipias consulto, et ubi consulueris ma
ture factio opus est. Et Terentiana misis Glicerium allo
quens amicam Panphili. Iamiam inquit inuentum tibi
curabo et adductum tuum Panphilum curabo. Omnia nam
que illa, consulto, factio, inuentum, adductum, consulere, facere, in
uenire, adducere significant. Verum oratores frequenter his
rationibus ablatiuorum casuum utuntur, accusatiuorum per raro.

¶ De dictione Opus.

^{libro} Et quoniam de nomine quod est opus attulimus mentio
nem intelligendum est. Opus est mihi hac re, significare me
egere hac re. Sed id varijs casibus iungi solet. Nam etiam
Opus est mihi opera tua, nominatiuo casu, et tue opere, tuam
operam, et tua opera, dicamus. Sed postremum ornatum est
et totum oratorum. Ceteris rationibus potest potius bisso

fieri videtur. nos autem quedam precipimus ut cognoscamus
a veteribus usurpata eisdemque utamur. Quedam vero ut
cognoscamus solum. Nam opus est mihi hanc rem nunquam
orator dicit. sed hac re.

De Adiectivo et substantivo.

Quid illud nonne pulcherrimum est. ut cum duo nomina alteri
rum adiectivum substantivum alterum eodem casu exitu profertur

Debeant. ut sepe creberrimeque contingit. tunc adiectivum vocem
que est neutra in vim substantivam transferamus. et sub

stantivum genitivum casu locemus. Quod ut frequens est
eruditis ac disertissimis viris. Ita quoque crit exemplo ma

nifestum. Nam cum multam virtutem dicturus sum. Si

multum virtutis eius orationis loco posuero. multo pro

tulerim venustius. Dulcum enim pecunie significat mul

tam pecuniam. Plurimum virium. vires plurimas. Quid ani

mi. quis animus. Quid rei. que res. Quid cause. que causa

Alias item per multa. Sed animadvertendum est. Nam si

genitivus casus ille fuerit singularis. totam item orationem

singulariter exponere debemus. Sin pluralis pluraliter.

Namque exempli gratia. Dulcum pecunie. id est multa pec

unia. in singulari numero. At contra. Dulcum pecuniarum

Bb iij

Stocks & bonds
permanently at 100% & 100%

From

Qui no Phant
municio
fingit indut
e. d. d. d.
f. d. d.

†

10

10

6

;

1

10

1

10

10

1

10

100

100

100

100

1

10

1

10

4: 4a 1000.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

7. 10. 1911

more
31 July 1918

31 pig incisor
same plane

visas plane

10

100

100

1

patrie defensor tum gubernator. Justus ⁊ rex ⁊ iudex. ¹⁴ ^{corps} ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

¶ De substantiuo locū adiectiuū tenente.

Nonnunq̃ etiam duo substantiua ita se habent, vt alterum vim suam vbiq̃ conseruet ac tueatur. Alterum quasi quendam obtineat adiectiuū nominis locum, et eius fungatur officio. Quale est Virgilianū illud primo Eneidos. Volem̃ et montes insuper altos imposuit. Ac si dicat. Volestos montes imposuit aut molem montosam. La uendū est ne ab honestate naturaq̃ discedamus. perinde ac si dixerit. Lauendum ne a naturali honestate discedamus. **S**ed nota tibi hec sint. Et ne quasi hystoriarū texens dicendorum seriem nectam. Itaq̃ patefecerim, vt sese mibi forte quedam obtulerint. Et quando vnum substantiuum mutatur in adiectiuum, tangitur figura que dicitur Endio adis.

Indit p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab

Indit p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab

Indit p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab
p̃stet p̃stet boim̃ ab

De ultimis supinis.

De his quo supra in
superficie senti pperit
act. quibz qm de pti
meis h

^{in audia} ^{supra} ^{supra}
Eterum non ignoras ut ipse arbitror extrema supina
^{supra} ^{supra}
plerumqz ornare ac peruenisse significare gerundia accusari
^{supra}
ui casus Ad dictione pposita. ut Res difficilis creditu. est.
^{ad audia}
ad credendū. Demorabilis visu. est. ad videndū. Jocūda
^{ad audia}
auditu. id est ad audiendū. Suavis gustu. id est ad gustan
dum. Permuta qz similia ac pari modo sese habent.

De positio loco superlativi.

De positio de ex appositione
ad hoc qd inueniuntur
in adiecti adiecti
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur
ad hoc qd inueniuntur

^{supra} ^{supra} ^{supra}
Recid te amice lateat ut cum fuerit superlatiuū quod
^{supra} ^{supra}
pam durius asperiusqz et superlatiue significandum. sic ut
^{supra} ^{supra}
pro superlatio suum positiuū afferamus et ei aptumqz
^{supra} ^{supra}
ponamus aduerbiū. Nam maxime mēorabile facinus. est.
^{supra} ^{supra}
memorabilissimū facinus Maxime rarum genus hominū
^{supra} ^{supra}
est. rarissimū genus hominū. Sed admodū et in primis
^{supra} ^{supra}
positiuis adiuncta vim ferme eandem retinent.

De laude mediocriter explicanda.

De laude ad si quis
mediocriter laude
velut si quis
ad in laudis
pione: p. Prochone
plurimum ad in laudis
imporans ad in laudis
pione: de p. Prochone
pione: de p. Prochone

^{supra} ^{supra} ^{supra}
Id autē nequaquā silentio preterierim ut si quem qui vtr
^{supra} ^{supra}
tutem habeat velim mediocriter laudare. Dicam exempli
^{supra} ^{supra}
causa. Pericles virtute prestans princeps erat Athenis.
^{supra} ^{supra}
Vel q multa preclara gesserit. Themistodes rebus gestis
^{supra} ^{supra}
floruit. Si enim velim vebementer ac plurimum laudare

^{agant} adjectam gloriam siue laudem et causam laudatōis casu ge
^{posita} nitiuo ^{de laudatōe} ostendit. ^{de rebus} Pterides (ut eisdem exemplis ^{de rebus} agam) viru
^{de rebus} rucis gloria ^{de rebus} prestans ^{de rebus} Athenis clauit. ^{de rebus} Themistodes ge
^{de rebus} naru reru laude emicuit. Sicq; ^{de rebus} Marcus Antonius pre
^{de rebus} stabat eloquentia. ^{de rebus} mediocriter laudatur ac fere exiliter. ^{de rebus} L.
^{de rebus} Crassus eloquentia gloria excelluit. ^{de rebus} rehemētissime laudatur
^{de rebus} Sed tu pro ingenij bonitate alia deducito.

^{de rebus} De Adiectiuo et substantiuo.

^{de rebus} Quotiens nomina (qđ ipse quoq; testatur ^{de rebus} gramaticus
^{de rebus} Seruius) pluralis ac singularis cōnectuntur numeri re
^{de rebus} spondemus viciniōri. ^{de rebus} Virgilius in. i. Eneid. Nec illi⁹ ar
^{de rebus} ma. hic currusq; fuit. nō aut fuerunt. ^{de rebus} Terentius in and.
^{de rebus} Amantius tre amoris reintegratio est. ^{de rebus} Xenofontis delirie
^{de rebus} mee s; hostes eorumq; exercitus properabat, atq; ita fren
^{de rebus} quētius obseruant. Idemq; si in diuersis generibus. ^{de rebus} Flamin
^{de rebus} siue masculinū siue femininū est. semper viciniōri responde
^{de rebus} am. ut ^{de rebus} Vir et mulier optima ad me venit. ^{de rebus} Intelligitur em
^{de rebus} optimū esse virum et optimam esse mulierem que venerit.
^{de rebus} Uerū si plurali numero volumus ^{de rebus} uerā masculinū trāsire
^{de rebus} necesse est. ut ^{de rebus} vir et mulier lecti perabāt. ^{de rebus} Alexāder et olimpi
^{de rebus} as clari fuerūt. ^{de rebus} Iohes et katberia philippo oneri extiterūt.

Quotiens nomina (qđ ipse quoq; testatur gramaticus Seruius) pluralis ac singularis cōnectuntur numeri res spondemus viciniōri. Virgilius in. i. Eneid. Nec illi⁹ arma. hic currusq; fuit. nō aut fuerunt. Terentius in and. Amantius tre amoris reintegratio est. Xenofontis delirie mee s; hostes eorumq; exercitus properabat, atq; ita frenquētius obseruant. Idemq; si in diuersis generibus. Flamin siue masculinū siue femininū est. semper viciniōri respondeam. ut Vir et mulier optima ad me venit. Intelligitur enim optimū esse virum et optimam esse mulierem que venerit. Uerū si plurali numero volumus uerā masculinū trāsire necesse est. ut vir et mulier lecti perabāt. Alexāder et olimpi as clari fuerūt. Iohes et katberia philippo oneri extiterūt.

Itemq;
Quotiens nomina (qđ ipse quoq; testatur gramaticus Seruius) pluralis ac singularis cōnectuntur numeri res spondemus viciniōri. Virgilius in. i. Eneid. Nec illi⁹ arma. hic currusq; fuit. nō aut fuerunt. Terentius in and. Amantius tre amoris reintegratio est. Xenofontis delirie mee s; hostes eorumq; exercitus properabat, atq; ita frenquētius obseruant. Idemq; si in diuersis generibus. Flamin siue masculinū siue femininū est. semper viciniōri respondeam. ut Vir et mulier optima ad me venit. Intelligitur enim optimū esse virum et optimam esse mulierem que venerit. Uerū si plurali numero volumus uerā masculinū trāsire necesse est. ut vir et mulier lecti perabāt. Alexāder et olimpi as clari fuerūt. Iohes et katberia philippo oneri extiterūt.

¶ De pereprectum.

De pereprectum esse qd peruenitū est significat modo uti

le esse modo necessariū modo iucundū modo laudabile. at

q bis significatōibus id nominis veteres vsurpant.

¶ Frui.

Frui quapiam re est fructū siue utilitatem voluptatēue

percipere ex ea re. ut cū dixerit quis. Otio fruor. i. volupta

tem summo ex ipso otio. qd secus theologi sentiunt.

¶ Pre se ferre.

Pre se ferre aliquid est verbis aut inditijs quibusdam

id ostendere et quodāmodo profiteri seu confiteri. ut. D.

Li. pre se fert gravitatem. al's bonestatem. Illaritate pre

se fert Lelius. vult ostendere q sit hilaris.

¶ Rationem habere.

Rationem habere est respectum habere. sed ut planius

exponam. Habere rationem alicuius rei est considerare. ut

habere rationem loci. temporis ac personarū. est enim ea

omnia ratione complecti et considerare. Hanc rem mente

animo ve cōplector. i. hanc rem considero et mente volūdo

In animo est significat in animo habeo. et animus mihi

est. id est volo significat. certū est mihi et decrevī idem est.

II Prosequor

Ordo lator pascu, hinc
 pascu quod pascu
 lator pascu pascu
 ab lator et pascu pascu
 pascu in pascu pascu
 pascu pascu pascu pascu
 et pascu pascu

Benemeritus.

[illegible]

Equē Atq; Haud.

Onde op to Saco eque
tuffe p rca ppoint q
mova tpo off
que bnfica eque mava
tas pinto trabenit
ca q vido elato
sac gnt point
jucabnd nuyt amad
mandidag au d
isand poud assuet no

¶ De Comparatiuis.

Indes comparata nota ora a
pau loco potius. ut
lucos plius in quidam
exple p. m. n. t. b. h. m. m. m.
p. b. b. m. l. a. c. e. g. m.
figura a. d. b. c. e. d. h. m.
p. b. b. m. l. a. c. e. g. m.
p. b. b. m. l. a. c. e. g. m.

¶ De verbo Do.

O. Let gth house by the
 for pth gth house and active
 Tho: Paint. They: portrait
 nature

bāc rem vitio. i. vitupero te de hac re. Do crimini. i. criminos
Do laudi. i. laudo. Do laudem tibi. pro te laudo.

¶ De verborum modis.

Sed neq̃ illud quidem negligendū est. Nam subiuncti

unus modus pro indicatiōe. et illius tempora pro huius tē
poribus interdū baud illepide ponunt. ut velim sepe p vo
lo. gererem pro gerebam. dilexerim p dilexi. dixerim pro di

xi. fecissem p feceram. gratū fuerit pro gratū erit. feceris pro
faceres. Id em̃ multo ornatissimū si oportunis locis agat

Quod ubi factitandum sit peritorū aures facile censebūt.

Quam ob rem exercitatio adhibēda est nō mediocris que
omniū magistrorū precepta superat. Et si quis grāmaticas
nouerit lrās ei qđ modo explicamus nō difficile psuadet.

¶ Partim hominum.

Partim hominū per sepe dicitur. Aulo Helio teste. Et

idem est q̃ pars hominū. i. quidam homines. Nam prim
hoc in loco aduerbiū est. neq̃ fm casus inclinatur. Sicut
em̃ partim hominū. itā cū partim hominibus dici potest.
qđ quibusdā hominibus sonat et quasi cū quadam parte
hominū. Sed hoc tñ splendidius cū in oratione iterū fue
rit adiectū. ut est illō Darci Tullij in epistolis. Nam qui

^{ut ostendit} ^{alig. qd. statim} ^{ex}
istinc venerunt ptim te superbū esse dicunt q̄ nībīl respon
^{deas} ^{partim} ^{cōtumeliosum} ^{q̄} ^{male} ^{respondeas}. Et qui ci
^{uitatibus} ^{presunt} ^{partim} ^{nobiles} ^{sunt} ^{partim} ^{populares}

¶ De Numero.

^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit}
Illud etiam optimū est cognitū q̄ decimus quisq̄ vnus
^{est} ^{ex} ^{numero} ^{denario}. sicut et millesimus est vnus ex nu
^{mero} ^{millenario}. Hinc est illud Cesaris in cōmentarijs.

^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit}
Lognoscit non decimūquemq̄ esse reliquū alias relictuz
^{milite} ^{sine} ^{vulnere}. Quo exemplo vti perpulcrū est. Quo
^{tus} ^{quisq̄} ^{homo}. est. quot homines. Quotus quisq̄ miles. est
^{quot} ^{mīlites}.

¶ Perquam.

^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit}
Perq̄ vna dictio duntaxat pulcerrime positis adiungi
^{tur} ^{nominib⁹}. vt perq̄ doctus phus. perq̄ fidelis amicus

¶ Alias.

^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit} ^{q̄. ut ostendit}
Quid illud nunquid lepidissime vsurpamus. vt in oran
^{tione} ^{eadem} ^{iterum} ^{alias} ^{vsurpatum} ^{locum} ^{obteneat} ^{mō}
^{aduverbij}. quale esset si quis dicat. Omnes homines eodem
^{ferme} ^{sunt} ^{nati} ^{ingenio} ^{alias} ^{quidem} ^{rident} ^{alias} ^{vero} ^{la}
^{crimantur}. Omnes item ciues alias boni alias mali nūq̄
^{eisdem} ^{sunt} ^{moribus}.

Lc i

25. 1. 1899

...

An castra pecijt. in castra pfectus est. se ad castra cōtulit. se

in castra recepit. se ad castra pducit. ¶ Hic habet viginti an

Dr. Aljs quoq; rōnibus dicitur. Hic vigesimū annū agit.

Degit vicesimū etatis annū. Est viginti annos natus vel

ro laborat in eloquētia. *Li* in eloquētia operam ponit, dat

pro filo iudicio. ¶ Dabes bene rem incoznation inuis

Teneo hanc rem memoria, huius rei mēoriam habeo, ob

me cepit obliuio. Amicorū me cepit obliuio. ¶ Et idem

consimili ordine. vt cepit me latietas ciuitatis, Lepit me

rus incolit. Limitatem habet, perpulcre etiam dicitur, cum

Desint Desint².

Zenet'se in vrb.

¶ Preter et Pre.

Si q̄s vellet ostendere aliquā rem aliam antecellere es
 tra illā valere venuste dī. vel per actm̄ p̄posita preter. vel

cū pre. ablō preposita. vt cesar vltra alios pollebat rebus
bellicis pulcerrime dicitur. Cesar preter ceteros rebus bel
licis pollebat. vel pre ceteris pollebat.

Facilis.

Lelius habet faciles mores seu facilem naturam. Dicitur
natus dicitur. Lelius est leui ingenio natus. Facili natus
ingenio. vel facillimis moribus. Scipio Africanus natus

est tristi ingenio. Et de reliquis consimiliter.

¶ Valeo et Polleo.

Ualeo et polleo verba et splendidissima sunt et latissima
me patent. et ablatiuo coniunguntur hoc pacto. Aurelius
Augustinus plurimū ingenio valuit. Ipocras ingenij bo
nitate ceteros preualuit. Ditridates memoria. Marcus

La. in ciuitate plurimū auctoritate pollebat. ¶ Et La-
teo ⁊ Floreo ꝑba eadem ferme se habent rōne. Ego apud
diuū cesarem multuz siue possum siue valeo. ornate ⁊ splen-
dide dicitur. Apud diuum cesarem plurimum mea valet
Lc ij

[illegible]

Oñdit piquidi la. d. e. e. v.
 ex gñitior bonorum m. e.
 et ex nãe Bonitè m. e.
 yeg yte p. q. d. e. e. n. o. i.
 p. n. e. p. a. r. t. i. o. m. o. r. e. s. l.
 yte m. o. r. e. s. e. d. e. n. i. n. i. m. u.
 p. a. r. t. i. o. m. o. r. i. b. a.

Compendio, deo in
Caleo 4 pallas p
q abito mod p
y abito incta o
videt me 26/10
pallas morib:

Unde op nra dno in cas
4 possimus habere cano
gubernat et regit ad iustitiam
pbat pte quod pte
abito gferuntur et pte
pntio abaret

^{aptes}
auctoritas. Hortensius plurimū potest in senatu multūq;
^{f. 62}
potens in senatu. Ornatius. Multum hortensij in senatu
^{ue}
valer auctoritas: que potissimū significat eam opinionem
^{f. 62} ^{utilitatem p. opinio / a}
que est apud homines de alicuius viri prestantia que vul
^{gimen}
go attrita consuetudine reputatio nuncupatur.

Est mibi.

⁻¹⁷
id est hoc est summo est
consequenter non est
in eis significare
Et iterum id perbellū est. ^{id est} **Est** mihi apud te fides. id est.
id est **tu** adhibes mihi fidem. qđ accuratius aduertendū. Nam
offerat **plurimū** solet sum es est verbū datiuo iunctum significare
p. f. u. **habere** quodāmodo et possidere. vt **Est** mihi pecunia. **Est**
cesari magna potestas. id designat me pecuniam habere.
id est **hoc** habere cesarem magnā p̄tatem. **Quis** p̄structionis cre
eloquor *frangit* **bra** apud p̄iscos et disertissimos viros observatio est.

Recordor.

Ego recordor: hanc rem, potius q̃ bulus rei dicit. At
idem dicit. Huius rei subit me recordatio. Nec res mihi in
mentem venit. Et. mihi occurrit magis proprie dicitur. ṽl
mihi succurrit. qđ postremū minus ṽsitate dicitur.

Il Presto Antecello.

Preslo et antecello que venuste personant verba alias

eius rei cuius est p̄staria. vt ego p̄sto ingenij acumine. sobā
nes precellit petrum acumine ingenij. equus prestat asino
velocitate cursus.

¶ De verbis frequentatiuis.

Seperumero frequentatiua verba que appellatur pri
mitinoꝝ verboꝝ a quibus originē traxerūt significationē
retinent. p̄sertim si prima illa asperiora fuerint vt conlecto
p̄ conſicio. Inanisco p̄ inanio. mansito p̄ maneo. imperito
p̄ imperio. amplexor pro amplector. Et alia itez pene innu
merabilia. Si quando verbi asperitas vlla contingat. qđ
eruditoꝝ iudicio relinquemus.

¶ De verbis cōpositis cū p̄positionibus.

De p̄bis adiecta p̄positio p̄sepe cōtrariā mutat significa
tōem. vt precor. dep̄cor. hortor. deb̄hortor cōtrariā s̄t. Quāq̄
in eisdē p̄bis nonnūq̄ auget perpotius q̄ vim mutet. Dis.
quocq̄ nōnunq̄ idem efficit. vt suadeo dissuadeo.

¶ Ex. et. De.

Ex et de cōposite vebemēter amplificāt. vt exoro quod
ab ex et oro deductū significat impetro. Teren. in An. Bna
tam vt det oro vixq̄ exoro. Sicq̄ suadeo significat orato
ris officiū quod est benedico. Atq̄ persuadeo benedixisse
Lc iij

significat. qui ē oratoris finis. Idem impetro atq; obtineo
vnde et crebro vnum pro alio ponitur. non solum suadeo
sed et facio, persuadeo et perficio explorata sunt.

¶ Cōiunctio aduersatiua.

Plurimum etiam sermonē ac orationē exornat aduersa
tina cōiunctio si modo quāq; aduersatiua cōiunctio indica
tino coniungatur. Qd vbiq; **D. L.** seruauit. aliq; doctis

simi. S3 huius exemplū sit. Quāq; te antebac diligebam
nunc tñ ob singularem virtutē obseruo ac vebementer ad

miroz. ¶ Nam trā sunt que quodam sibi inuicem ordine
iunguntur. Quoz primum et leuius est diligo. postremū

admiroz qd vebemens ac precipuum est. Et eoz medium
obseruo qd est veneroz et colo. ex quo obseruantia reueren
tiam signat. Sed iterum aliud exemplum. Quāq; mibi

sint omnium amicorū iocunde littere. tue tamen iocundissi
me fuere. ¶ Sed antebac aduerbium. post. quīs. colloca
mus raro. vt quāq; mibi antē bac carus eras sed et nūc
profecto carissimus es.

¶ Non solum. Sed etiam,

At illa duo orationē puenustam reddunt sibi inuicem
correspondencia quoz alterū est, non solū siue non modo

seu non tantū. alterū est sed etiam vel verū etiam. vel loco
etiam posito quoq; aliquibus interiectis quorū omniū ex
empla subnectā. Hec etenim res non solū mibi grata est sed
etiā iocunda. **D.** An. non mō erat **Ei.** inimicus verū etiā
hostis patrie. **D.** La. non sū ingenio valuit sed virtute
quoq; florebat plurimū. Alexander non solum reliquū or
bem subegit verū etiā ipm quoq; romanū imperiū cogita
bat attingere. Et sic tam et q̄ sibi rīdent. vt tam cara mibi
patria est q̄ tibi iocūda vīta. s; facile tu hoc p te intelliges.

¶ De syllabicis adiectionibus:

Pro eo autē q̄ ceteri exprimere consueuerūt pronomini
bus addentes vel te vel me syllabicas adiectōes. **Ei.** poti
us idēz efficit hoc pnoie ipse. a. um. **q̄** illarū fere adiectionū
locū obtinet. vt ego spse magis q̄ egomet. **Tu** ipse. **Ille** ipse
Nos ipsi. **Vos** ipsi. **Illi** ipsi. Et nūq̄ secus dicendum sit.

¶ Oraciones iterum perpulcre.

Tu mibi familiaris es. Ego te vtor familiariter. tu mibi
amicus es. ego te amico vtor. tū mibi mgr es. ornatius. ego
te mgrō vtor. ego tecū frequēter p̄sor. frequēs mibi tecū est
psuetudo. q̄ sepe puerfationē p̄cat. **Hēo** tecū magnā amici
tiam. magna tecū mibi est amicitia. Et item alia p̄ multa. vt

sunt mihi cū omnibus malis viris inimicitie. Nā rectius dixerimus inimicitie plurali numero q̃ singulari.

¶ Vox neutra.

Sed neutra vox ac potissimū in cōpatiuis nomibz tā femininū cū masculinū reddit. vt nīl ē hoc homine melius. fere ē idem. nullus homo est hoc boie melior. nīl est hac virgine formosius. id est nulla virgo est hac virgine formosior. Et in ceteris aliquando facsimiliter.

¶ Unus pro officio.

Unus pro officio ornatissime dicitur. vt hoc ē amici munus id est amici officium. fungor boni viri munere. id est facio officium boni viri. Sed et partes plurali numero consimilem habent significationem. vt mee partes sunt vel officium meum est vel pertinet ad me.

¶ Laueo.

Laueo verbum est. et sepe significat prouideo. vt caueam est lege. prouisum significat prornate cum accusatio quoque lunctum pro vito ac fugio vsurpant eloquentes viri. vt turpes viri ingenium cauent mores.

¶ Memini cū accusatio rectius.

Atq̃ et memini rectius atq̃ visitatus acco lūgitur q̃ Alq̃ et memini rectius atq̃ visitatus acco lūgitur q̃

Le bon qui se
voit de bon
est - ah
m. Le bon.

Copied by original
not a copy - this y.
field in a. effect
acquit him etc. etc.
of the same year as
of the year 1800
Et cetera. q. d.
can this art. be
quali e. quali ge.
ponte del ...

1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344

And another 2 audience
significant order the
audience has 10 minutes
a very specific for the
order in paragraph
and then 2 minutes to be
the more ordered audience,
audience time for order
open and also 2 minutes
open and open for
open and open for
open and open for
open and open for

Sept 28. Sweet
Ginger, China, in flower. From the
very pleasant smell. In the afternoon
narrow fl. or calyx. Petals has
a narrow fl. or calyx. Petals has
the rest of the petals and petals
the rest of the petals and petals

f. ref. con. d. o. l. i. n. e. r. e. p. p. o. n. e. d. o. p. p. e. n. t. u. r.

senatū. refero ad populum banc rem. est. pono banc rem in
consultatione vel populi vel senatus. huius autem vsus
verbi apud historiarum scriptores frequentissimus est.

¶ De varietate casus.

*ut q. d. i. n. t. i. s. e. a. g. v. n. i. p. e. r. i. a. t. i. s.
i. n. o. c. a. n. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. h. i. n. t.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.*

Quid varij quoq; casus eidē verbo iuncti nōne magnā
ac longe diuersam vim habent: quale hoc. Do bibaculo ad
cesarē lras. Nam dantur bibaculo deferenti vt cesari redo
dat ad quem mittūtur littere. Eas igitur legat cesar. biba
culus velut tabellarius quidam defert. Nam qui fert litten
ras consuevit tabellarius appellari. Verum ne quid huius
nunc ignoretur.

¶ Litteras vnas.

*ut q. d. i. n. t. i. s. e. a. g. v. n. i. p. e. r. i. a. t. i. s.
i. n. o. c. a. n. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. h. i. n. t.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.
a. u. t. i. t. e. n. t. i. a. s. h. i. n. t. i. c. a. s. u. s.*

Dare litteras significat scribere seu mittere illas. Nec
te fugiat q; p vna epistola dicim⁹ litteras plurali numero.
nec obstat poetarū psuetudo. Et p vna epistola vnas dici
mus litteras. Nā id nomē vnus. a. s. cū bis q; pluraliter so
lum inflectūtur: pluralē quoq; retinent numerū vt vne mi
ptie. vne bige. vna menia. Et vt ad ppositum redeam pro
duabus eplis dicimus binas litteras. non autē duas. pro
tribus epistolis ternas litteras. nō aut tres. p quatuor lit
teris quaternas. et que deinceps sunt consimili ratione.

¶ Infinitiva orationi

Infinitiva oratio p cōiunctiva p quā pulcra est. ut volo
te ad describere. cupio te athenas p̄fisci. Et illud Teren
tiani. Quid facere in hac re velim. significat enim. quid ve
lim q tu in hac re facias. Velim ciues omnes vnanimes
esse. id est velim q vnanimes sint et concordēs. ¶ Sed
hoc tibi concinnū vbi nullum sit ambigui sermonis discrimen.
Necq omino rectū sit. si quis dicat. Volo te me ama
re. Quis plerūq id suppositionis locum habeat q infiniti
verbum precesserat immediatius. ut puto Pirrbum roma
nos vincere posse. i. credo q romani possint pirrbum vin
cere. Sed id viribus caueat orator qd modo preceptum
erat de cōiunctiva atq infinitiva oratione precipue in ab
solutis verbis. vel vbi alteri casui fuerit adiecta prepositio
seruandum sit. volo te ad me venire.

¶ Ex et E. pro A vel Ab.

Ex vel e prepositiones pro ab vel a sepe et ornate ponū
tur. ut audiui ex maioribus nostris pro a maioribus no
stris. Accepi e tuo patre. vel etiā ex tuo patre. Quero ex te
id est a te. qd est te consulo. et te interrogo. qd aduerte atq
ysui trade.

Infinitiva oratio p cōiunctiva p quā pulcra est. ut volo te ad describere. cupio te athenas p̄fisci. Et illud Terentiani. Quid facere in hac re velim. significat enim. quid velim q tu in hac re facias. Velim ciues omnes vnanimes esse. id est velim q vnanimes sint et concordēs. ¶ Sed hoc tibi concinnū vbi nullum sit ambigui sermonis discrimen. Necq omino rectū sit. si quis dicat. Volo te me amare. Quis plerūq id suppositionis locum habeat q infiniti verbum precesserat immediatius. ut puto Pirrbum romanos vincere posse. i. credo q romani possint pirrbum vincere. Sed id viribus caueat orator qd modo preceptum erat de cōiunctiva atq infinitiva oratione precipue in absolutis verbis. vel vbi alteri casui fuerit adiecta prepositio seruandum sit. volo te ad me venire.

Infinitiva oratio p cōiunctiva p quā pulcra est. ut volo te ad describere. cupio te athenas p̄fisci. Et illud Terentiani. Quid facere in hac re velim. significat enim. quid velim q tu in hac re facias. Velim ciues omnes vnanimes esse. id est velim q vnanimes sint et concordēs. ¶ Sed hoc tibi concinnū vbi nullum sit ambigui sermonis discrimen. Necq omino rectū sit. si quis dicat. Volo te me amare. Quis plerūq id suppositionis locum habeat q infiniti verbum precesserat immediatius. ut puto Pirrbum romanos vincere posse. i. credo q romani possint pirrbum vincere. Sed id viribus caueat orator qd modo preceptum erat de cōiunctiva atq infinitiva oratione precipue in absolutis verbis. vel vbi alteri casui fuerit adiecta prepositio seruandum sit. volo te ad me venire.

Infinitiva oratio p cōiunctiva p quā pulcra est. ut volo te ad describere. cupio te athenas p̄fisci. Et illud Terentiani. Quid facere in hac re velim. significat enim. quid velim q tu in hac re facias. Velim ciues omnes vnanimes esse. id est velim q vnanimes sint et concordēs. ¶ Sed hoc tibi concinnū vbi nullum sit ambigui sermonis discrimen. Necq omino rectū sit. si quis dicat. Volo te me amare. Quis plerūq id suppositionis locum habeat q infiniti verbum precesserat immediatius. ut puto Pirrbum romanos vincere posse. i. credo q romani possint pirrbum vincere. Sed id viribus caueat orator qd modo preceptum erat de cōiunctiva atq infinitiva oratione precipue in absolutis verbis. vel vbi alteri casui fuerit adiecta prepositio seruandum sit. volo te ad me venire.

Infinitiva oratio p cōiunctiva p quā pulcra est. ut volo te ad describere. cupio te athenas p̄fisci. Et illud Terentiani. Quid facere in hac re velim. significat enim. quid velim q tu in hac re facias. Velim ciues omnes vnanimes esse. id est velim q vnanimes sint et concordēs. ¶ Sed hoc tibi concinnū vbi nullum sit ambigui sermonis discrimen. Necq omino rectū sit. si quis dicat. Volo te me amare. Quis plerūq id suppositionis locum habeat q infiniti verbum precesserat immediatius. ut puto Pirrbum romanos vincere posse. i. credo q romani possint pirrbum vincere. Sed id viribus caueat orator qd modo preceptum erat de cōiunctiva atq infinitiva oratione precipue in absolutis verbis. vel vbi alteri casui fuerit adiecta prepositio seruandum sit. volo te ad me venire.

est q^d illa p^{ro}p^{ri}o p^{ro} aut
p^{ro} in a p^{ro} 2m op^{er}at^{ur}
p^{ro}at^{ur} p^{ro}int^{ur}

preuß. en
schiffahrt

Composition.

est qd ella ppo sub dem
in compositione aut de
adiungit diminuit
pote vice nō ex
paret hō ambia pūca
in andaciū pūciss
x aliquemilino

¶ Dozem gerere.

non p obsequi aut
 complacere p aenabi
 om audit in tuces
 in audito pte ab mo
 rura pnt inebz orbz

Seneca
91 Regior
viii

f. agrippa

Unde q̄ hoc vinū frequē
oculatū p̄ vep̄is p̄mit-
te qui m̄c habeo amolū
v̄o. Bando q̄sequi possit

Detuo Timeo.

2. *in virtute alla* *Sancti*
et tunc in ovis obtemperat
omni die egingit *Sancti*
capituli *gloria* *sancti* *ad*
9. in *epistolam* *paule* *Sancti*
in omnia quid nam
pompulent *ex* *sancti* *vires*

vecor 98 Rit

^{f. meto 2 timeo}
ponitur datiuo solo sibi iuncto. ^{meto} ut metui panphilo. ^{f. meto} Panphilo ^{f. meto} vite timeo. Sed hic potius poeticus vsus.

¶ Euado.

^{euado} Euado pro fio et efficio ornatu vsitatum est. ut ^{euado} Lin ^{euado} cero euasit eloquentissimus. ^{euado} Aristotiles euasit summus phi ^{euado} losophus. ^{euado} Cesar po inclitus impator. 7 de alijs quoq; silr.

¶ Fore.

Fore futuram semper habet si gnificationē. et est idem qđ futurū esse. Mar. Li. de oratore. iij. loquens de Hortensio ait. Quem eqđem confido omnibus istis laudibus quas tua oratione complexus es excellentiorem fore. Et Crassum fore dicis ego vero esse iam iudico.

¶ Dimidium et Dimidiatum.

Quid inter dimidiū et dimidiatū intersit nosse perutile est. Cum enī dimidiatū sit quasi in partes duas diuisus. nisi aliquid diuisum sit dimidiatū dici non potest. Dimidiū vero appellatur. non qđ spm diuisum sit. s3 quia ex dimidio pars altera est. Non ergo recte quis dixerit pro sententia Marci varonis. ut ait Aulus Gellius in nocticis actibus Dimidium librum legi. Dimidiam fabulam audiui. sed dimidiatū librum. et dimidiatam fabulam recte quis dixerit

Do i

Et dimidiatū quidem (exempli cā) digitū appellamus. sed
alterutram partem dimidiū quod est accurate diligenter
q̃ inspicendum.

¶ Differentia nominū.

Plurimū autē conducit nos intelligere q̃ sint nominū
differentie ac verborū discrimina. Nā ea quoq̃ res mirū
in modum orationem exornabit. vt si quis nouerit q̃ pre-
sum et intersum. inter se verba habeant differentiam pulcer-
rime dicat. *D. ci.* publicis negocijs non interfuit solum &
et presuit. quorū illud significat comitem esse alicuius rei.
hoc vero ducem. Ego non solum confiteor qđ est per vim
sed etiaꝫ profiteor qđ quidē est sponte. Et apud *D. ar. ci.*
Persepe tibi gratulor mihi gaudeo. Nam gaudemus nos
bis. gratulamur alijs. Et tibi ago gratiam qđ quidem est
verbis. Refero gratias qđ est re atq̃ factis Dabeo gratiā
qđ est in animo. Debeo gratiam vbi aliqua obligationis
vis cernitur. Et alias opiniones. Item optimum est non
ignorare nominum differentias vt et vberior et ornatioꝝ
nostra reddatur oratio. Hec etenim res mihi conducit.
hec res mihi vtilis est. Et q̃ ceteri plerunq̃ dicunt. *Dono*
tibi hanc rem. pulcrius dicitur ac splendidius. *Dono* te

bac re. ut miles nauali corona donatus est. Sabinos ro-
mani ciuitate donarunt. qđ est ciues fecerunt. qđ item de-
cunt. Sabinos romani in ciuitate acceperunt.

¶ De prepositione.

Interdum vero et prepositio que nominat casui pre-
ponitur pulchrius venustiusq; verborum precessit in quibus-
dam verbis. quale est illud si quis dicat Eo ad te. ac si po-
tius dicat. adeo te. et loquor ad te. potius te alloquor. cedis
de vita. decedit vita. Ledit ex humanis rebus. excedit hu-
manis rebus. Et in alijs quibusdam consimili pacto.

¶ Minus.

Minus aduerbium quancq; sepe significat non. Non
nunq; tamen cum positiuo coniunctum contrarie significa-
tionis demonstrat operatiuum. ut Terentianū illud Ses-
dila nemo fuit minus ineptus. i. prudentior. Et sic te ne-
mo minus formosus. i. deformior. Nemo est te minus de-
formis. id est pulchrior. Et ita de reliquis.

De accusatiuo et ablatiuo.

Quotiens multos aut dies aut annos per accusatiuum
casum dicimus. intelligimus tempus et tempis curriculum
esse fere primum. Sed per ablatiuū significatur annorū ali-

Do ii

^{h. duo v. r. mod. ino. Duane}
Ego te delector. Sed oblecto et delecto nō similiter cō-

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
struitur. Rā dicim⁹ Delectat me hec res. f. oblecto me hac

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
re. oblecto in hac re. vt Delectabat socratē vite integritas.

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
Pitagoras sese virtute et doctrina oblectabat. Ego me
oblecto ruri siue delector. qđ est incunde viuo rure.

¶ Fero pro portio.

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
Fero banc rem patienter vel patiente animo. Splendi

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
dius dicitur. Ego banc rem facile patior. modeste fero. et

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
moderato animo. Et contra significantia aduerbia. vt gra

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
uiter. acerbe. egre. moleste. et iniquo animo hac mihi iucun

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
da res est. mihi hec res placet. e contra molesta mihi hec

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
res est siue displicet.

¶ Affero

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
Affero communissimū verbum est et quo multis locis
vti possumus. vt scđa fortuna affert mihi voluptatem. i. me

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
delectat. aduersa fortuna affert mihi dolorem. i. dolet mihi.

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
Nam dicimus et hec res mihi dolet. id est doleo banc rē.

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
Sed redeo vnde digressus sum. Littere tue afferūt mihi

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
voluptatem vel admirationem. i. efficiūt vt admiro. affers

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
testimonium. i. testificaris. et item dispersa est et vaga bu

^{f. m. ad. f. d. t. g.}
lus verbi obseruatio.

Do it

¶ Perinde.

Perinde ornatissime postulat post se ac vel atqz. aut to-
rum simul. ac vel atqz. quod et habet eandem vim et tantū
valet sicut tanqz vt Lamillus perinde atqz omniū sapien-
tissimus habetur. Terentius. Cherea perinde ac forer eua-
nuchus. Et de hac re satis dicta sunt. *hactenus*

¶ Loco.

Loco non solum absolutū est. sed nonnunqz peruenisse
casum habet accusatiū absqz ppositione. vt Loco societa-
tem tecū. Et hinc est illud Auli Gellij in nocti. acti de Pin-
tagora deqz eius consorte. Quisqz familie pecunieqz ha-
bebāt in medium dabat ⁊ coibatur societas inseparabilis
Sed et eodem pacto Licero aliquā est eo verbo vsus.

¶ Mille hominum.

Mille hominū numero singulari significat mille homi-
nes. vt mille hominū interijt. i. mille homines interierunt.
Mille militum vulneratum est. i. mille sunt vulnerati mili-
tes. Idqz ornatum vsitatuqz est.

¶ Nomina ordinis.

Primus quidem etiam significat ordinem. quod conse-
quitur secundus. tertius. et deinceps alia eiusdem ordinis

Interdico.

aqua et igni interdictū est. Hunc vero ad reliqua. ¶ Regē
^{in volumē precium}
 em̄ nisi inuitus omiserim q̄ que nomia ad nummū. nume

Et id in genitiuis omniũ nominũ secunde declinationis
secunde personae frequenter efficiunt. ¶ Sed proſam ſcribentes et ſolutã ora
loci

tionem in nominib⁹ solū numeros aut nūmos ^{utq^z p^{ro}mittit^z} et mensur^z ^{scilicet}
significatibus. Atq^z in numerozū nominib⁹ eam plerunq^z ^{h^{ab}et op^{er}a}
seruamus cōsuetudinem. vt circa centenariū numerū si q^u ^{exponit^z}
post vigenariū duo numeri p^{re}memorandi sunt. eozum minor ^{p^{er} et minor^z}
p^{re}cedat et maior sequatur. vt hic est vnum et viginti annos ^{probat^z}
natus. Duos et viginti annos viximus. Tres et quadraginta

ginta dies nauigauit. Quatuor et. xl. annos ^{vulgaris} psumpsi. Sed
vltra centenariū et citra vigenariū tritum ac vulgarem ser
uamus morem. Quid autē significat duo de. xx. et duo de
xxx. manifestū est. sed nō qdem q sit in frequēti oratorū vſu.

¶ Indies

Quid ^{habet adiecti} indies ^{uocat} nonne pulcherrimus sermo est. at significat
per singulos dies ac quotidie. sed cum quodam incremen
to. vt tua indies crescit p̄tus. Indies humiles sapiūt. stul
torum hominū indies augetur infania. Sed cum dicitur
in diem est terminus deputatus.

¶ De Sincopatione verborum.

In verbis tam actionem q̄ passionem significantibus
considerare debemus ^{adhibere} varias vocū inflectiōes atq̄ exiūs
et modo his modo illis vti pro auriū iudicio. vt fuere pro
fuerunt. amarunt pro amauerunt. videre pro viderunt. no
rim pro nouerim. triumpharat pro triumphauerat. Et de
alijs quoq̄ eodem modo. Sed ne quid fiat cōtra grāma
tice artis p̄ceptiones et iura hac via prouidendum est.

¶ Quin.

Quin particula quomō exhortetur. incipiat seu increpet
quomō item confirmet et interroget satis exploratū est. Et

^{intra p. 121 q. 2}
nos ea pulcherrime utimur cū dicimus. Non possum quin
gestiam. Non possum quin doleam. Ad possum quin ad
mirer. significat em̄ fere non possum me continere vt non
^{faciendū ē}
doleam. Et ita de ceteris consimiliter.

¶ Nihil loci.

^{p. 121 q. 2} ^{intra}
Quid illud nonne preclarū est usu. Locus est huic rei.
Dulcū loci est gaudio. Plurimū loci est tranquillitati. et
Terentianū illud. Nihil loci est segnitie. Significant em̄
^{p. 121}
hec omnia vel oportere nos letari. vel tranquillos esse. vel
voluptate affici. vel non negligentes ac segnes esse. Et in
alijs huiusmodi.

¶ Maximopere Sumopere.

^{adit}
Nonnunq̄ vero duo nomina sine prepositione addita
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
vnius aduerbiū vim retinent. vt magno opere v' magnope
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
pro valde. maximo opere vel maximopere p plurimū. ma
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
iorem inmodū pro maxime. mirum inmodū p mirabiliter
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
Et item mirandū inmodū. ¶ Sed ablatiui casus cū con
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
meritio prepositōis siue sine eo vim habent aduerbiū. vt in
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
primis. significat em̄ precipue ac presertim. Et id (vt grāma
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
tici dicunt) aduerbiū ipsum si ita appellandū est. perornate
^{p. 121 q. 2} ^{intra}
nominibus iungitur. vt in primis eruditus. Sed ne a pro

*Quid q. p. 121 q. 2 ornate
hoc nō dicit in q. 2 p. 121
ut nō om̄ loci ut nō
ut loci impudēcie q. 1*

*Quid p. 121 q. 2 ornate
dicitur et p. 121 q. 2
ita p. 121 q. 2 ornate
adverbij loci ut nō
p. 121 q. 2 ornate
figurali huiusmodi max op*

*q. 121 q. 2 ornate
p. 121 q. 2 ornate*

Bero.

¶ Inter ambulandum.

In pro Erga et Contra.

In pro erga et etiam pro pulcherrime ē accō pposita. sit
meus in te anim⁹. mea in te beniuolētia vtrobiq; cū signi
ficat erga. Iuuenalis inuebitur in domicianum. Cicero
habuit orationem in catilinam. ibi cū contra significat.

Quo pacto in pro
p. omnia app. et orat.
sit. unde p. de orat.
sunt ac. et p. de orat.
m. v. p. de orat. in p. de
h. p. de

¶ Apprime.

Apprime pro valde recte apponit nomīnib⁹ quēadmo
dum de in primis suplus dictū est. vt apprime nobilis res
apprime vtilis res. apprime ardua. et ita de alijs.

Quo pacto in pro
p. omnia app. et orat.
sit. unde p. de orat.
sunt ac. et p. de orat.
m. v. p. de orat. in p. de
h. p. de

¶ Res nomen.

Res vero latum diffusumq; nomen est. p co pulcherrime
vtimur adiectis possessiuis nomīnibus et psertim huiusmo
di vt cum dicī. res bellica. res domestica. res publica. res
vporia. res familiaris. res militaris. Et de similibus paria
ter vbi aliqua significatur institutio.

Quo pacto in pro
p. omnia app. et orat.
sit. unde p. de orat.
sunt ac. et p. de orat.
m. v. p. de orat. in p. de
h. p. de

¶ Prestolor.

Prestolor verbū qđ pleriq; poete accusatio iungunt.
Ei. cōnectit datiuo. multa quoq; sunt verba qbus p eandē
significantiā et passiuā vtimur voce et actiua. vt omittam
pene innumerabilia. Ei. frequenter in his duobus modo
actiuā modo passiuā vocem vsurpat. Assentio et assen
tior vbiq; eadem constructionis forma vritur. et impartio

Quo pacto in pro
p. omnia app. et orat.
sit. unde p. de orat.
sunt ac. et p. de orat.
m. v. p. de orat. in p. de
h. p. de

^{seu oportet} ^{Responsum}
seu impartior. In ceteris vero id fit rarius.

¶ Usu venit. Usurpatio.

^{no omnibusque usurpant}
^{et contingit quoniam videtur}
^{et ceteri in actione non}
^{non solum sub usurpatione}
^{concedit eam, nisi ubi}
^{concedit et contingit}
^{et oportet}
Usu venit pro contingit ornatissime accipitur. Usurpatio aut et usurpare non ita intelligi debent sicut iurisco
ulti videntur. sed usurpationem oratores frequenter usum
vocat. et usurpare habere in frequenti usu.

¶ Deficit.

^{et oportet}
Hac re aut bec res me deficit. i. deest mihi bec res. atq
deficit me dies. vita q̄ primū mortales deficit. Sed deficit
bac re magis poetarum est.

¶ De Romnibus tertie declinationis.

^{Quo in multis locis}
^{et hoc est ubi et quoniam}
^{magis est et tunc}
^{magis est et tunc}
^{magis est et tunc}
^{magis est et tunc}
Nunc aut ne ea que perutilia sunt et ornatissima omit
tamus. intelligendū est q̄ quedam noia tertie declinatōis
tam ntū q̄ grū singularem habent similes. p̄sertim si gen
nitiuus pluralis in ium exierit. eorū frequenter ntūs plura
lis in is terminari solet. raro in es. ut omnis pro omnes.
mortalis pro mortales. Inanis pro inanes. Similiter ut
ipse quoq̄ testatur Priscianus in ars vel in ons termina
ta ut fontis pro fontes. partis pro partes. In reliquis ra
rius id fit que est in poetarum venia.

¶ Propediem Quamprimū Postridie.

¶ Ablatiuus.

Ablatiui casus nō solum p̄cipioꝝ verū etiam nominū alioꝝ in oratione continue ponunt̄ p̄sertim si qua fuerit significatio temporis. de p̄cipijs quidem manifestum est. vt regnāte Octauiano cesare parata ē vniuerso orbi pax. quasi quo tēpore regnabat octauianus cesar. et aliud. Dionisio Siracusano tirānidem gerente grauissima in sicilia bella sunt gesta. i. quo tempore Siracusanoꝝ Dionisius tirannus erat. Sed eodē quoq; modo alia quedā se habēt nomina maxime vero si dignitatū atq; bonoꝝ extiterūt. vt Cornelio galba edilibus. cōsulibus acte in theatro fabule sunt. Quidam addūt participiū existentibus. sed nos p̄hibemus quod ad venustatē orationis p̄tinet addi oportere Et item scipione consule peni deuicti sunt. Scipione imperatore euerfa est numātia. et reliqua huiusmodi pariter

¶ Genitiuus cum possessiuis.

Licet tam grāmatice q̄ oratorie genitiuos quorūcūq; casualium cū possessiuis quocūq; casu platis coniungere. qđ et Priscianus tradit. vt mea causa venit ⁊ ceteroꝝ amīcoꝝ Deū agrū et D. An. populatū s; tuo amico et fra-

tres gratificare. Tuū impatorem sectabor et cōmilitonem.

¶ i

Q. noster et fratris amice sua ille confidit et clusū pruden-
tia. atq; ita fiat constructio in omnibus possessiuis. Hinc
Terentianum illud. Deo presideo atq; hospitis re.

Suus est hic cesaris mos.

Idq; penitus inspiciendū est quin etiam et discretionis
seu abūdantie causa solet addi cū genitiuo possessoris et no-
minatiuus possessiuis. vt suus est cesaris mos. i. eius mos
et non alterius. Suusq; est hic cesaris mons. Suus Ti-
ti filius heres in testamento cōstitutus est. Suus vt ipse
quoq; Priscianus erponit ad discretionē eius pertinet qui
secundū leges suus nō est. i. sub potestate patris legitima nō
est. suus autem et pro vniuscuiq; pprio accipitur qđ ipsum
apud viros eloquentissimos frequens est.

Die quarta et die quarto.

Die quarta vt Marcellus etiam testis est. Et die
quarto nō idē significāt. s̄ masculino genere p̄teritū desig-
nat tēpus. femio s̄o futurū. qđ tñ vetustissimi aliter protu-
lerunt. vt sic. Die quarto pro eo quod aliter nudiusquartus
designatur et nudiustertius. Et tridem dealijs.

Tui causa et tua causa feci.

Tui causa et tua cā feci. ne preter veterum et doctoꝝ

cōsuetudinē aliquid efficiamus inter sese haud mediocriter discernunt et differunt. Nam tui causa dicimus si quid ei ad quē sermonē vertimus p̄stiterimus. vt tui causa ad Anthonij castra. p̄fectus sum. qđ est. tuendi tui gratia. Sed tua causa cū tua. vt ita dixerim cōtemplatione aliqd alteri p̄stiterimus. vt tua causa fratris tui causam egi.

¶ Differentia genitiui primitiui et possessiui.

Et qđ aliquid de his que ad possessionē spectant locuti sumus haud ab re fuerit eam proferre in medium differentiam que inter genitiuos est primitiui et possessiui. mei. tui sui nostri et vestri. quam tñ Priscianus pulcerrime exponit. vox namq; est eadem at vis ipsa longe diuersa. cum genitiuus primitiui simplicem significet possessionem. possessiui vero duplicem. vt mei amicus. est. meus amicus. Sed mei filiū amicus. duplicem habet possessionem. alterā meā in filio. alteram filiū in amico. qđ eo subnectimus ne cum ornatum inquirimus verborum vim ignoremus. ipsam atq; in errorem quempiam imprudentes incidamus sed instituta prosequamur.

¶ Hec res mibi in mentem venit.

Hec res mibi in mentē venit. dicit. et cū genitiuo huius
ff ij

rei mihi in mentem venit. Nec mihi cure est an p nomina
etiuo genitiuus positus sit. vtrū vero non solum poete sed
etiam *Bar. Li. usurpauit.*

¶ Tempus presens.

Oratores sicut et poete p sepe presentibus temporibus
vtuntur p preteritis nōnunq̃ pro futuris. verū id quidem
multo rarius. Sed econtra baud crebro fit nisi forte inquā
verbum qđ futuri tps est. preteriti loco vel presentis acci
piamus Sed multa que super hīs dici possunt in aliud
tempus potius seruamus.

¶ Similis Plenus.

Similis et plenus nomina quoz datiuo prius iūgitur
et posterius ablatiuo etiam oratores vt plurimum ac fere
semp genitiuo cōiungūt. vt similis es tuoz maioz. Digni
tatis officij es plenus. nonnūq̃ vero sed per raro profertur
cum superioribus casibus.

¶ Desubiunctiuus post imperatiuum.

Sepenumero maioris significationis causa et ornatū
sime subiunctiuus impatiuis modis iūgitur. qđ *Li. sepe*
efficere solebat quale est illud. Cura vt vir sis. et alio in loco
scribens ad filium. Effice et labora vt excellas:

¶ Decurritur spatium.

Decurritur spatium. Lenatur panis. Prandetur curtur
consimiliacq; pulcerrime dicuntur. atq; sicut absoluta ver-
ba interdū obliquis casibus adiungunt. ita transitiva quo-
q; licet nōnunq; nomen solum pro grāmaticorū more sed
etiā p oratorū consuetudine absolute proferre. p̄sertim po-
si qua sui passio cū actione ipsa significat. qualia illa sunt.
amo. lugeo. video. rideo. metuo. que tamen si transitiva sint
nonnunq; absolute proferuntur.

¶ Nomina in bundus.

Que in bundus exeunt nō tm̄ similitudinem significāt
qđ pleriq; arbitrant. sed etiā abundātiā quondam poet-
us ac vehemētiā. vt gloriabūndus non tm̄ gloriānti filis
sed etiā abunde sese vehementerq; efferens. quā opionem
eloquentiū atq; eruditissimorū hominū vbiq; testimonijs
approbata comperies. tu quoq; firmiter amplectere. Nam
vt reliquos omittam Aulus Gellius auctor probatissimus
ex sententiā quoq; doctissimi Appollinaris. Letabundus
dicitur inquit. qui abunde letus est. Errabūndus qui longo et
abundanti errore est. Et tu quoq; ita eisdē vtere nominib;.

¶ Fretus. ta. tum.

Fretus. ta. tū. incerti originis et ablatiuo iunctū pulcer
rimū est et significat fere confisum ac munitū. vt vestra bñ
nitate fretus. vestra fretus sapientia. nō mea virtute fretus

¶ Certiorem facere.

Certiore facere vsitate atq; frequēter in epistolis vsurpa
tur. nā facio te hac re certiorē. tibi significo banc rem. Ne
limet de tua validudine me facias litteris certiorē.

¶ Habeo.

Habeo varia cōstructione figurarum plurimū ornatus
habet. vt bene bec res se bz. qđ est fere vt ita dicā Stat
bene bec res. Et ita bene habeo me. et cum participijs apte
construitur. bene me habens redeo rure. Et contrarium
aduerbium ei similiter verbo iungitur qđ est male.

¶ De participijs futuri tempis in rus et dus

Participia sepe numero tēporis futuri ornatissime vsur
pant. vt Scripturus sum ad Li. litteras. qđ est fere debeo
scribere Et alia tu ad edes. Crassi iturus es. quasi ire de
bes. Li. est athenas pfecturus. i. debet athenas proficisci
Plautus in ciprū traiecturus est. i. fere nauigare debet in
ciprū. Qđ idcirco ita exposuimus qm̄ is pprie nauigare. is
transmittere. is soluere dicitur qm̄ eum locum significat vs

proficiscimur. Is demū trajcere dicitur. quod calcem siue
ratben significat. qua nam vebitur. vt Li. soluit et in asiam
traiecit. Sz nostrū ad ppositum redeundū est. Illa igit par
ticipia que a verbis manant passiuus et passive quoq expo
ni debent. vt cuius insons animus mulctandus non est. l.
mulctari et punire non debet. Sontes accusandi sunt. de
bent accusari significat. Vir flagiciosus tradendus est in
carcerem. cōijciendus est in vīcula. et alia reliqua exponā
tur vt supra diximus. Nec tñ negandum quin eorundem
participioꝝ alia quoq ratio sit ꝑ ea nos modo prosequi
mur in p̄sentiarū que venustius eloquium reddunt.

¶ Repeto.

Quid repeto nōne ppulcre ponitur Si quid ei accesse
rit neq accusatiuus solū casus ꝑ ablatiuus. vt repeto hāc
rem memoria. qđ nō tenere memoria significat. vt permulti
extimant. ꝑ potius memoria voluo. reminiscor. et quasi ob
liuioni traditam rem rursus memoria inuestigo. hoc nos
vti verbo ornatissime poterimus. qñ eodem et veteres elo
quentissimi frequenter vsi sunt. hinc illud de oratore. Eice.
libro cogitanti mibi et memoria vetera repetenti. et Alfri
canus a menio accusatus tribuno plebis q ab antiocho

pecuniam accepisset cōmodissime eo verbo vsus. memoria
inquit quirites repeto hunc diem hodiernum esse baniba
lem poenum inimicissimum huic imperio vici in terra Af
fricanus ac pacem vobis et victoriam peperit inseperabi
lem vnde captus ingenti voluntate longius in affricani
verbis reuerendis progressus sum. quam obrem ad nostrū
Institutum referat se oratio.

¶ Mori Viuere.

Optimū factū fuerit ne eisdem aut modis orationis aut
verbis vtamur. et qđ ab inicio diximus alio in loco varie
mus. nam varia plurimū probatur oratio et sic veluti qui
busdam flosculis aspergitur. vt pro mori dicā obire. Mor
tem appetere. animam spirare. vitam decedere. animā effla
re. vita defungi. rebus humanis excedere. ex vita migra
re mortem obire. interire. occidere. et similia. et item p viuere
vitam agere. degere etatem et sic de alijs.

¶ Ludo ludum.

Et ne sigillatim cuncta cōplectar. Illud quoq; hoc loco
animi aduertendū est qđ sicut diximus Ludo ludū. Pug
no pugnā. Seruio seruitutē. doleo dolorem. et similia. Ita
et interdū Viuo vitā. Viuo vel felicē vel miseriam vitam.

ut si quis dixerit. Qui expeditā virtutem fuerint cōsecrati
vel amplexati. hī viuūt beatam et immortalem vitam. Et
qui preclarum certamē certauerit. amplissimis donabūtur
muneribus. Et qđ de varijs orationis modis dicimus id
ipsum de singulis partibus dicendū sit ac intelligendū. ut
pro oro. rogo. precor. obsecro. obtestor. pro quasi. pene. ferme
fere. Reliqua tuipse coniecta.

¶ Id genus.

Id genus pro eius generis. qđ fere simile nomen exprē-
mit. pulcre ac vsitate dicitur. ut multa sunt id genus mon-
stra. de multis id genus rebus locutus est qđ est de simila-
bus. Et ita de alijs.

¶ Ex sententia.

Ex sententia quasi scđm voluntatē et prospere. ut res ge-
sta est ex sententia. qđ est ut optabamus. Et id tibi eueniet
ex sententia. ut spero te multis in locis cōsimiliter. Inferre
iniuriā. quasi iniuriā facere. Danus afferre seu inferre
alicui. est aliquē pulsare. Impetum in quēpiam facere. est
ferire aliquē cū impetu et quasi vi adire vel irruere. Dare
quoq; veniā pulcerrime est ignoscere et licentiam cōcedere

¶ Ab initio etatis.

Ab initio etatis huius te amicū habui. Cognoui que
a teneris annis. a parvulis. a primis etatis temporibus a
teneris. Et greci dicunt vnguiculis. Ab incunabulis ip̄is
amicitia mihi tecum est. et huiusmodi. Iniens quoq; etas
pulcherrime adolescentiam significat.

¶ Ferire fedus.

Ferire fedus optime. atq; optimis causis ⁊ feraliū con-
suetudine significat fedus componere. vt persepe ictum seu
percutsum fedus est constitutū ac perfecte compositum.

¶ Est mihi nomen Scipioni.

Est mihi nomen Scipioni. Scipioni africano cogno-
men fuit. Lariopago troiano nomen fuit siue erat. Et sic
de reliquis. datiuo casu per vsitate atq; pulcherrime dicitur
que eadem et alijs quoq; modis dicuntur. Sed frequen-
tius modos superiores apud eloquentissimos. clarissimos
et doctissimos viros inuenies.

¶ De Fama.

Lum consuetū tritum quoq; aliquod volumus osten-
dere. et quod in ore populi est. vtimur vel impersonali ver-
bo fertur. vel personali aiunt. et nonnunq; dicitur. Et eis
singulis vt preponimus. et raro ita. et interdum q. Exem

pla bimōi sunt. Nam Sirenes (vt aiunt) surda debemus
aure trāsire. Et item nam ita fertur vt nusq̃ sit tuta fides
cum infidelibus. Haud turpe est q̃ dicitur tumultuantem
de gradu eijci. Nonnunq̃ quoq̃ et ita dicimus. Noctem
super mediam ṽgilauī. ⁊ mediam noctem superuigilamus
quod est. vltra mediam noctem. Idq̃ et Sernius ipse te
stat. et quorundam veterum comprobatur auctoritas.

¶ Contra sermonem tendo.

Contra sermonem tuum tendo. id est. respondeo tibi. sicut
et tendo contra tuum iter. est. tibi occurro. Sed haud
in frequenti vsu oratorum inuenies.

¶ Macte aduerbium et nomen.

Macte magis aucte. Et est glorie ac laudis sermo. et
plerunq̃ ablatiuo iungitur. vt macte virtute esto. Idq̃ et
poete vsurpant et scriptores historiarum. et demum ora
tores. Qui sermo (vt multi eruditissimi tradunt) a sacris de
ductus est.

¶ Nomina generis et patrie.

Quotiēs alicuius explicaturi sumus. siue genus siue lo
cum. gentile ac patriū nomen effingimus. Qd si secus q̃
fecerit fortasse latine locut⁹ est. sed illepide penit⁹ ac indecore

ut qui fuerit a siraculis oriundus non de siraculis dicendus
est. sed siraculanus. Non de athenis sed atheniensis. Non de
senis sed senensis. non de clusio sed clusinus. Atque in gene-
ribus et familijs non de cum ablativo utimur ut multi. sed
inde nomen efficiamus ut non de stauris sed staurus. non
de grachis sed grachus. non de catulis sed catulus. non de
dachis sed dachus. Quam quidem ad rem id merito afferen-
dum sit quod Plinius ipse aiebat quod derivationes firmas
non habent regulas. sed exeunt terminanturque uti ipsis au-
toribus placet. sicut a thauro aut thaureo thaurum vel thau-
reum ac thaurinum dicimus. et quod nos dicimus rhomanos
dicunt greci rhomaeos. quos cartbaginenses illi carbido-
neos. ¶ Sed in ensis. in vs. atque in as. que ad loca perti-
nent frequentiores terminationes sunt. ut albanensis. lau-
densis. veronensis. clusinus. tarentinus. lacedemonius. sa-
laminus. micilenus. thebanus. siracusanus. arpinas. sartinas.
Alij quoque sunt eorundem nominum exitus sed huius frequentiore
usu celebrant quod idem et in quibusdam alijs fit que neque a
generis nominibus fluxere neque loci ullius. ut Terentia-
nus. cremes. platonius. peditius. giges. socraticus. gorgias
que omnia a proprijs perfecta sunt atque originem trahere. Sed

que alia hac de re dici possunt tu ipse cogitare cōplectere.

¶ Conoz.

Conoz hanc rem optime ac venuste dicitur. presertim si difficilior sit et ardua. quo pacto Li. sepe utebatur. ut de perfecto oratore. Magnū opus et arduū brute conamur

¶ Et studeo si quid studiosius effecturi sumus etiam accusatio pulcerrime iungitur.

¶ Desidero.

Desidero verbum pulcerrime positū est. Nam cum desiderium sit absentium rerum. persepe dicimus. Desidero amorem tuum licet tu me non ames. Desidero tuam prudentiam quasi sis insipiens aut licet nullam habeas. Et ita de alijs.

¶ Complector.

Complector per diffusus est atq; ornatū verbū. presertim quidem quibusdam adiunctis hac ratione. ut Te amore atq; benivolentia pplector. i. p te amo cogitatione cōplector qd est cogito. i. animi facultas. sicut psequor est rei ipsius.

¶ De Gerundio in do.

Illud ignorandū quoq; non est q gerundius modus ab omni verbo sibi procreatur. si qm nobis foret eo opus. ut cantando rumpit anguis. qd valet (ut ait Servius) dū

et incantatur. Et alio in loco actine dictū est. ut cantando
tu illū vinctes. Id efficere oratores atq; usurpare queunt.

¶ Quarto pretor et pretor quartum
significat tres pretores precessisse.

Putant nonnulli nihil interesse si quis dixerit quarto
pretor et quartū pretor. et sic de ceteris. Sed magna est
inq; differentia. ut D. varro testis est. Nam quarto p̄tor
locū significat et tres ante factos. Quartum vero pretor
tēpus designat. Caue igitur diligēter ne pperam hīce vta
ris rationibus ne quid contra veterum atq; eloquentum
morem ac consuetudinem faciamus. Quia tertium consul
et tertio consul non idem significant.

¶ Ruri esse.

Sed ne plura sequar. nam infinita pene huiusmodi p̄ci
pi possunt. Id tene memoria q; nō rure esse. s; ruri quoq;
esse dicim⁹. qđ tū pōpeius festus affirmat. tū P. cberen. cō
probat. ait em̄. Ruri sese cōtinebat. Quā ob rem si qua iaz
reliq; st; paucis expediā⁹. Nam cū pro cōficiendis eplis
hec potissimū attigerim⁹. si salutatiois formulā et regulam
Iduū nonarū kalendarūq; observationem patefecerim.
Iure huic paruo instituto finem ac modum statuerim.

¶ Vale Salue

Vale igitur et salue verba p **D.** varronis et omnium doctissimorum sententia idem significare videntur quibus nos alias in salutando alias in exorando siue exorando vta mur. Ex quo et Terentius illud est. Valeant qui inter nos discediunt volunt. At mortuis quoque et qui mortaliu[m] vita disceserunt quibus nullam huiusmodi lucis optare salutem possumus. nonnunquam vale dicimus. Et veteres ipsi quondam eisdem mortuis idem verbum pro more dicebant quasi nihil amplius viventibus cum mortuis futurum esset et in perpetuum ab eorum conspectu iam discederent. Nam neque valent illi neque salui esse possunt. ob eamque rem addunt nonnulli bene aduerbium feliciter et si qua alia sunt eiusmodi significantie. Verum tamen in epistolis ipsis quas plerumque ad amicos mittimus Vale in fine dicere consueuimus absque ulla aduerbii accessione. perinde atque amicis vite salutem ac felicitatem exoptamus. Quid igitur vale sibi querat quoniam pacto illo utendum sit nosti.

¶ Saluto

Pro salute autem plerumque dicimus. Salutem dico. et que salutare cupimus datiuo casui aptissime iungemus ut

Bg ij

Vale et cesari dic salutem. Alia quoque erit salutandi ratio
ut Jube Scipionem saluere. quod est. scipionem saluta. Nam
is modus vim quandam desiderij continet. Et pro antiquo
rum consuetudine infinitius modus in alium transsumitur. ut
Jubeo te saluere. id est. salue. Jubeo te gaudere. id est. gaude. Quod
vero alij. ex mea parte dicunt. multo quidem ornatus vel
meo nomine. siue mei nomine. aut meis verbis.

De Mensium diebus.

Quotum autem cuiusque mensis diem volumus intelli
gi. kalendis. nonis. idibusque notamus. Neque quid huiusce
modi sibi velint nunc explicare consultum est. sed quo pacto
omnes singulorum mensium dies ab eis nominatione susci
piant. Quam ob rem in primis intelligendum est primos omnes
cuiusque mensis dies kalendarum appellatione notari. secundum
quas nonarum dies constituunt. Et in alijs quidem mensi
bus sexta luce martio. maio. iulio. octobri. In alijs autem
quarta. Januario. februario. aprili. iulio. augusto. septembri
nouembri. decembri. Atque omnes hos dies qui inter kalen
das et nonas intercesserunt. dies nonarum cognominatione
censent. Ubi et numerum meminerimus. et nonas ipsas et
kalendas. illum ablitio casu constituemus. has accusatio.

Sed inter numerandū et prepostero utemur ordine. et no
narum diem cōnumerabimus. ac nonis exactis proximos
octo dies. Idq; in quolibet mense similiter. Iduum cogno
minatione significabimus. Sed pari ratione tum ordinis
tum annumeratiōis. Reliquos vero eius mensis quotquot
superfuerint kalendarū appellatione notabimus qui futuri
ac proximi sunt mensis neq; ordinis neq; annumeratiōis
ratione mutata. Atq; id omē exemplo illustrandū est. Sic
q; martius nobis exemplo. Cuius curriculū vno ac trige
simo die conficitur. Prima itaq; dies kalende erūt marcij
Secūda sexto nonas marcij. Tertia quinto nonas marcij.
Quarta quarto nonas marcij. Quinta tertio nonas mar
cij. Sexta secūdo nonas marcij seu pridie nonas. et ita in
ydibus atq; kalendis. Septima dies none erūt marcij. Oc
taua dies. octauo ydus marcij. Nonas dies. septimo ydus
marcij. Decima. sexto ydus marcij. Undecima. quinto ydus
marcij. Duodecima. quarto ydus marcij. Tredecima. tercō
ydus marcij. Decimaquarta. pridie ydus marcij. Decima
quinta. ydus erūt marcij. Decimasexta. decimoseptimo ka
lendas mensis Aprilis. qm̄ is mensis proxime consequit̄.
Decimasextima. sextodecimo kalendas eiusdem mensis. et
Bg ij

sic de alijs. Decima octaua. quito decimo kalendas eiusdem.
Decimanona. quartodecimo kalendas eiusdes. Vigesima
tertiodecimo kalendas. Vicesima prima. duodecimo kalen
das. Vicesima sexta. vndecimo kalendas. Vicesima tertia. de
cimo kalendas. Vicesima quarta. nono kalendas. Vicesima
quinta. octauo kalendas. Vicesima sexta. septimo kalendas
Vicesima septima. sexto kalendas. Vicesima octaua. quito
kalendas. Vicesimanona. quarto kalendas. Trigesima. ter
cio kalendas. Et nouissima dies pridie kalendas aprilis.
In ceteris omnibus eadem seruanda est ratio. Dierum autem
numerus haud te lateat qui in prompto est omnibus.

¶ Pridie.

Pridie autem kalendas. Pridie nonas. Pridie ydus dici
tur. et significat (vt vetustissimi dicebant) die pristini. pro ad
uerbio beri. quod significat die pristino. sicut et peruenusto
more. die crastini. die quarti. die quinti. Sicut pro aduerbio
verum nos priscam nimis et horridiore vetustatem vbiq; fu
gere debemus atq; vitare. Ac bene et preclare cesar preci
pere solebat tanq; scopulum sic fugiendum esse inauditum atq;
insolens verbum.

¶ De Sententijs mensium.

Pro genitulis aut mensis rectius possessiva nomina sumpserimus. itaque pro kalendas marci venusti dixerimus kallas martias. et ita aprilis. maias. iunias. iulias atque quintiles. augustas seu sextiles. februarias. ianuaras. septembres. Sed quod in calendis. nonis. idibus. ablativo casu iungimus. idem possumus in actum transferre. et ad preponere. Sed id si significat tempus diuturnius. ut quarto kallas februaras dedisti ad me lras. ego vero ad octauum idus ianuaras ad te scripseram. Habet enim vim temporis vehementer hoc posterius.

¶ Conclusio Opusculi.

Non igitur plura scribam. hec mihi in presentiarum sese obtulerunt. que annotata digniora visa sunt. queque tibi multo plus fortasse conducent quam eorum preceptiones qui easdem et epistolis et orationibus tribuunt partes. quorum penitus eripendus est error. atque ita sentiendum est ut in litteris ipsis apte concinne. dilucideque describamus. et nostram sententiam atque mentem quam commodissime aperiamus. Unde si hec diligenter teneris ex infinito pene barbarum rerum numero alia quedam non minus fortasse vtilia. sed multo grauiora subnectam. Quam ob rem ut facis cupidissime studia litterarum complectere. et que indies assequeris exercitationi accommoda.

Ro maiori autes erer

P citatione nanciscenda preceptorū summulā vna
cū Orandi modo lectitare nō pigeat. Summe
igitur preceptorū et ad eam prem compositiōis superioris
pertinentium que ad ordinem et collationem spectant.

¶ Prima Regula.

Sepe sese augeat oratio q̄ et abundantia fiet termino
rum. vt Egregius. magnificus. et illustris. crudelis. imman
nis. fur atq; sacrilegus.

¶ Secunda regula.

Rerum dignitas attendat vt que eadem genere dignita
te natura p̄stant minus dignis anteponant. vt vir ⁊ femia
dies ac noctes. secunde res atq; aduerse. virtus et vitia.

¶ Tertia regula.

Verba non sunt superuacua aut nibil augentia. qđ via
tium qui vitare velit semper genus sue sp̄etiei anteponat.
vt fratres gemini. animal leo.

¶ Quarta regula.

Oratio sepe in nomen. verbum vel aduerbiū. vehemēs
atq; egregium suum dir̄gat exitum. sit quoq; nomen vni o
uersale aut illustre id quoq; in alijs. vt bis clarebit exēplis
Sola virtus hominem beatum facit. Que mihi mādasti
feci omnia libenter ac diligenter. Fecisti omnia que a te vo
lui accumulatissime. Quem magis diligo habeo neminem
Que vir bonus facit laudant omēs. Pompeius vir in om
nibus subtiliter considerātibz fuit prudentissimus.

¶ Quinta regula.

Oratio frequenter obliqua sit a posterioribus quoq; re
cta in constructione incipiat. siue id quod supponit verbz
ipsum antecedit siue postponatur. Exemplum primi. Res
minem posse ad eloquentiam accedere Cassius orator ma
gnus inquit nisi qui multarum rerum prius sciētia instru
ctus est. Exemplum secundi. Hanc esse vnam ad bene le
gitimeq; viuendum compendiosam viam arbitror vt ta
les sumus quales ab alijs iudicari volumus.

¶ Sexta regula.

Qui. Que. Quod relatiua suis cū antecedētibz aliquo
interiecto cōstruant. Is quoq; Ea Id relatiua immediate
post antecedens collocent. primi id sit exemplum. Platonē
omnes in primis laudant qui rerū diuinarum cognitione
ante alios aperuit. Scđi exemplum. Publius africanus
Is qui carthaginem leges romanas coegit accipere om
nes belloz summos duces laude gloriaq; antecessit. Patet
quoq; id apud Liceronē de officijs. Publium Alphonem
siue Scipionem eū qui primus appellatus est africanus.

¶ Septima regula.

Inter adiectiuū et substantiuū aliquid ponat dūmodo
illud proximū sit ne oratio reddatur ex eo obscura. vt ma
gnū a te mihi beneficium esse impensū profiteor.

¶ Octaua regula.

Interdum a relatiuo oratio incipiat nullo antecedente
expresso. vt que tua molestia est ferenda equo animo banc
contumeliā indicabis. Nec solū in casu recto sed etia; in ob
liquo hac ratione dicendi viri eloquentissimi vsi sunt. vt
qua animi prudentia semp extitisti nunq; dubitem omnia
te prudenter consulteq; facturum.

¶ Nonā regula.

Non creber sit cōcursus vocaliū in pronūciando eisdē;
quoq; littere crebra vitetur repetitio. primi exemplū est id.
Omnia amenissime etati illustriori. nemo cū sine notabili
aurium offensione poterit huiusmodi orationē audire. ex
emplū vero secundi est illud Lelij poete. O tute tuta tāta
tibi te troja tulisti.

¶ Decima regula.

Dictio sequens nō incipiat ab eadem sillaba in qua pce
dens iniciū ceperat. vt ille ait dum amor immortalis in te
integer est. Et iterum dictio aut verbum sequens non in
cipiat eadem sillaba in quā terminatur precedens quod vi
cium magis euident est. cum verbum sequēs duas primas
sillabas easdē in quas verbū precedēs finit. retinet. qđ Li.
obiectū est. O fortuna natam me consule romam.

¶ Undecima regula.

Crebra vnius eiusdēq; terminationis vitetur repetitio

ut fortunatorum optimorumq; rectorum virtus magis q̃
fortuna laudatur.

¶ Duodecima regula.

Magni effectus causa exprimendi duplicet hoc aduer-
biū etiam et consilia. ut etiā atq; etiā. iterū atq; iterū rogo
Interdū quoq; eadez fere de causa suplatina in fine locent
orōnis. ut recepi a te munus suauissimū. Lre tue quas nu-
per a te recepi fucere mihi suauissime. Rogo instantissime.

¶ Tredecima regula.

Non utamur figura que dicit Themasis in dictōibus
simplicibus neq; cōpositis. nisi poetarū aut oratorū vsus
approbauerit. In simplicibus a Li. reprehendit Denius
cuz inquit. Has ad te scriptas luci misimus esse pro lucille
emisimus. Qui vero dixerit post vero q̃ pro postq;. inq;
vicem pro inuicem. septemq; triones p septentriones. Sa-
tis boni viri arbitrio fecit p satisfecit. Et que ad hunc mo-
dum diuiduntur non sunt a nobis reprehendenda. quoniā
a summis poetis et oratoribus sunt approbata.

¶ Modus Orandi. Et primū de genere petitionis.

¶ Petitionis loci s̃z quatuor. Primus q̃dem ex honesta
te constat que in petitiōe deducitur. Nam et dupliciter ho-
nestas considerat. aut em̃ pro amicis aut pro inimicis. In
amicis quidē satis patet. In inimicis exemplū Junonis
facile suadebit. ut apud Virgiliū in primo libro qui petit.
ab Eolo ut naues Enee perdat atq; dissipat. quē sibi cuz
relliquis tyrannis inimicū appellat. Ibi gens inimica mihi
¶ Secundus locus facilitatē muneris aut rei continet.
¶ Tertius aut locus sumitur ex eo q̃ nos cōsequimur ex
munere quod perimus. **¶** Quartus locus versatur que ille
a quo petimus a nobis recipiet. si quod petimus consequi-
mur. **¶** Quintū locū addere possumus. scz si sine arrogan-
tia cōmemorabimus bñficia. que aliqui in illum a quo peti-
mus cōtulerimus. hic tñ locus non semp applicari potest.

¶ Thema predictorum.

Venit ad me vesperi familiarissimus mihi Johannes
qui cum mihi non modo familiaritas antique necessitudi-

nis. verum etiam affinitas intercedit rogauitq; vt ne omni
studio. cura. diligētiāq; curarem. ne prefecturam mutinen-
sem amitteret. quam prope modum consecutus esset. Ego
vero cū te apud senatum auctoritate plurimū valere memi-
nissem. nullumq; plus posse certo scirem. statui abs te pete-
re vt si quid vnq; gratum mihi te facturum existimes. hoc
illud arbitreris. Rogo enim vt Joannem ab emulis suis
obtrektoribusq; defendas. que prefecturam mutinensem
arripere tentant. hoc mihi in maximorū beneficiorum cu-
mulo collocabo. Erit em̄ mihi maximo honori. familiarem
meum opera mea hunc magistratum obtinuisse. Etenim
raro magistratū expertus est. profiteorq; me tibi perpetuo
obnoxium immortalī beneficio fore. Sed si quid etiam in
me meritorum interdum contulisti. Audui ea quidem tibi
summo studio pro viribus cumulate restituere. Vale.

¶ Aliud thema de locis petitionis

Non potui dulcissime Nathia efficere vt nūc ad te nō
perscriberem. quāto feruore. quāto studio. quāta deniq; iu-
cunditate filius tuus sacris legibus operā hactenus dede-
rit. q; si in ea facultate vtī ppulcre inceperat. pergeret. pau-
cis post diebus summū legum apicem pertingeret. q; vero
hesterno vesp̄i quemadmodū pecunijs deficere incepisset
mihi retulit admodū vereor ne studiū suū deserere post-
ponereq; cogatur. Quod quidem impedies si ex redditib;
tuis quos hoc anno vberrimos suscepisti. sibi sueq; egesta-
ti subuenies. fortassis frater tuus qui vt audio q̄primū ex
Asia ad te venit. Nam negotiationi fortuna plurimū arri-
sit. lucri sui quod inestimabile est consecutus te satiet poris-
simū participem. si nepotis sui virtutes q̄ plures ab omni-
bus p̄dicari. teq; inopie sue velle occurrere p̄senserit. Quid
inquam amabilius. quid melius aut qd optatius tibi pos-
set accidere. q̄ filiū litterarū peritissimū. moribus. eloquētia
ac prudētia magnop̄e p̄ditū habere. qui domui tue nobis
q; familiaritatis et affinitatis tibi vinculo cōiunctus auxi-
lio. cōsilio. honori et glorie esse poterit. Itaq; hec oīa tecū
mente reuoluas. pecuniasq; q̄ primū ad eum transmittas.
Hoc enim te scire velim. nisi cum tanta egestate laborare

fm

vidissem atq; eas impensas quas facies tam necessarias
et frangi futuras nihil hoc tpe ad te scripsissem. Quotiescūq;
em̄ aliquid percepi qđ bonori ac fortunis tuis potuit con
ducere ac detrabere nō potui quin redderem te certiozem.

¶ Aliud genus

Que dicta sunt de genere petitionis ad tertiam tantū
p̄sonam spectāt. Aliud igitur est genus petitionis qđ sim
plex appellare possumus. cum pro nobis ipsis tantum mō pe
timus. Et istud certe ab eisdem omnibus modis formare li
cebit qui in priori genere traditi sūt. Preter vnū scilicet cōmē
dationem amici vel inimici que honestate rei induci debet
Nam cum hic tertia p̄sona nō intercedat frustra eius com
mendatio fieret & honestatē tñ in hoc genere nō pretermi
temus. nam rē quā petemus p nobis honestam esse demō
strabimus. Hoc vero scđm genus nullo indiget exemplo
qđ ex primo genere vt predictū est totū pendeat. Sed est
tertium genus vbi nec pro nobis nec pro tertia p̄sona
petimus. sed pro eo dūtaxat ad quem scribimus. et quicqđ
petimus eius causa petimus. sed pro eo duntaxat scribim⁹
Appellatur autē hoc genus adhortatio. qđ sic poterimus ex
ercere. Primo em̄ ostendimus nos fidutiā beniuolētiāq;
que nobis cū illo sit ad quem scribimus motos adhorta
tionem vel dehortationē eius rei de qua scribimus. Dein
de incōmoda proferemus. vel si nō fecerit rem ad quā hor
tamur. vel si fecerit rem a qua dehortamur. Postea cōmo
da adducimus que sequunt̄ vel ex re gerenda quam hor
tamur. vel ex non gerenda quā dehortamur. Postremo con
clusionem subitiemus que breuiter rogabimus vt qđ hor
tamur si non cōmodū suum attendere nostre saltem beniu
olentie causa id facere velit.

¶ Exemplum tercij generis

Memini me et patrem tuū mirum in modū coluisse et
clarissimo viro summa amoris necessitudine cōiunctum fu
isse. q̄ vir tum ingenio clarus. tum vero animi magnitudi
ne p̄stantissimus esset. Preterea memini me abs te obseru
antia quadam singulari complerū. vt nihil sit qđ ego abs
te petere dubitem. p̄sertim cū quicquid pecierim. id omne

ad te vnū pertineat. Ex quorūdam em̄ cōmuniū amicorū
sermonibus intellexi te disciplinam rei militaris quā meo
potissimū persuasū sequi ceperas dereliquisse. Nec persua
dere non quidem satis mihi poteram nisi tue ad me quāq;
accessissent littere. Que sermones quos acceperam plene
confirmarūt ex quo non mediocrem molestiam suscepi. Te
em̄ sperabam virum rei militaris prestantissimū fore quem
cum imperatorē exercitus vel legionis prefectū conspicerē
ego mirifice gloriarer qui tibi huiusmodi capiendoz stu
dioz causa fuisset. Sperabam te et amicis cōmodissimū
et patrie gloriosum et tibi vtilissimū fore atq; profecto fuis
ses. Subeunt em̄ studiorum militarium periti viri et ciui
tatum et principū potissimoz familiaritates a quibus se
pius opida et castella munitissima merent stipendijsq; vber
rimis ab illis cōducuntur. Et qđ maximū est immortalita
tem glorie cōsequūtur. et perpetua apud posteros nominis
sui monumenta relinquūt. Si igit cepta hec studia deserue
ris nudū te omnium pbatissimarū artū inuenies neq; em̄
mercature actibus studuisti. neq; litteris operā dedisti. sed
militari tantū discipline primas etatis tue partes deuolu
isti. Rursusq; sequētes annos q̄ plures in ipsa cōsumpsisti.
Quare totum hoc omne tps amissum inuenies et difficulto
res iam erunt anni quos facile bonis aliquibus cōmittas
Secordie aut atq; ignauie conciuēs tui omēs te damnau
bunt. qui exercitationem armorū abs te iam diu suscepā
nunc timere neglexeris. Itaq; si quid apud me amicitie pa
terne. si quid necessitudinis fratris tui reliquit. te rogo at
q; obsecro ne me vanū tibi persuasorem fuisse patiaris. sed
vel tui vel mei causa dimissa nūc aliquamdiu militaria stu
dia magnanimo recipias.

¶ Aliud exemplum.

Cum nuper iherosolimas vna pficisceremur ea famili
aritas ac necessitudo que inter parentes nostros semp fue
rat. et tandem nobis hereditario quodam iure relicta est.
roborata ac stabilita est adeo vt nos inuicē ad bona quel
bet inuitare. et a malis retrahere quantū possibile sit debe
amus. Sz quia nudiustertius ad aures meas peruenit qđ

literarū studijs post habitis honore proprio neglecto luxu-
rie surdibus lasciuieq; animū applicuisti. Quod mihi profecto
molestissimū est ac mentes meam summe exagitat plane nisi
huic sententiæ cesseris. et ab huiusmodi vicijs te retraxeris priscam
de te opinionem existimationeq; labefactā quā primū sen-
tices familie ac patrie dedecori eris et tandē fortunis p̄diga-
liter expolis inops omnium amicorum expers p̄sidio miserr-
mus hominū euades. Solēt namq; meretricule amatores
postq̃ ipsi bona bladij et dolo abstulerint ad inopias
vergētes plus ceteris ludibrio habere. Et qd̃ peius estimo
eorundem egestatē atq; insaniam per vicos et totam urbē
dilatare. q̃ si hanc vitam turpissimā quā instituisti aspernā-
dam animū induxeris et literarum studijs et virtutibus
operam dederis hoc tibi polliceri audeo q̃ paucis annis
elapsis summos honores amplissimas laudes et ingētes
diuitias cōsequeris. Scio namq; te ingenio et eloquentia
p̄p̄e predictū singulari q̃ quidem ingenii si scientijs virtut-
bus quoq; accommodaueris omnes coetaneos tuos ante-
cellere videre. Rogo igitur maiorem in modū si vnq̃ tibi
rem gratā facere studiū aut efficere aliquid qd̃ tibi gratissi-
mū sit potero vt tū mei gratia ab hac vita turpissima ad bo-
nestatem te familiāq; tuā dignum reducas.

¶ Aliud exemplum,

Preceptis quidem meis adhuc optime paruisti q̃ stu-
deres nihil a voluntate mea alienū cōmittere. adeoq; et a
primis annis te mihi studiosissimum iudicaui. Ut quicūq;
mihi videntur honori tuo glorieq; conducere nihilominus
nunc quoq; te studiosum esse quo meā in te beniuolentia
tuāq; in me caritas indies vebementior facta videat. Qua
p̄pter quas nuper inimicitias cum principe suscepisti scis
aduersus voluntatē meam maxime suscepisse. Nam et te a
dignitate quā agrigentino geris facile repellet et seditionis
tu sibi emulorum obtrectatione suspectus et familiaribus
pene tuis infestissimus eris. te igitur ab huiusmodi inimi-
cijs abstinere iubeo et ab ipso veniam sapientissime p̄tere
Id enī si feceris persuadet is sibi indignationem tuā illam
non quidem de industria factam, sed in cōsulto potius quo

dam animi calore teq; non solum pristino amori restituet.
verum etiam nouas indies dignitates tibi demandabit.
et sic fere quodam pietatis presidio ab obtrectoribus te di-
stinguet. Que cum ita sint cures diligenter velim. vt prin-
cipi supplices si quid stomachatus de te sit. dignetur tibi
remittere ne quid etiam tibi et reliquis familiaribus tuis
detrimenti hec tue inimicie afferat.

¶ Aliud exemplum.

Quibuscunq; in rebus et auxilio et consilio tuo opus
erat adeo facilem ac beniuolum te prebuiisti vt quidem nō
modo tibi consuleres meq; adiuuares. verum ne aliquid
quidem attemptare decreuisti quin prius opinionem meā
de ea re percepisses. Ex qua quidem tua in me beniuolen-
tia ac familiaritate tantum animi affectum fiduciamq; na-
ctus sum. vt nihil tibi abs te impetrandū difficile videat
quare nec hoc quide; tempore acquiescere potero quin ea
que honori ac vtilitati tue. coniunctorumq; tuorum pluri-
mū conducere possunt ad te perscribam. Hosti q; nobilissi-
ma tua familia que per lōgissima tempora a maioribus tu-
is descendit nunc scilicet in te vno conseruatur. Igitur ad
eam conseruandam vt legitimo matrimonio te copules
oportet. ex qua quidem copula et soboles tua propagatur
familia conseruatur. et maiorū tuorum laus honorq; im-
mortalis redditur. Sin vero alio sis animo maiorū tuorū
gesta magnifica. virtutesq; quas maiores tui magnopere
colebant. paulo post delebit obliuio fortune ac diuitie
multis sudoribus ac vigilijs acquisite ad exteros deuenire
et ciuitas tua hoc preclaro genere quod eam vsq; adeo mi-
rum in modum decorauit. priuabitur. Que nanq; familia
tot preclaros exercitus. imperatores. tot iuriscōsultos. tot
legisperitos. tot omni genere virtutis viros preditos. rei //
publice producit. Itaq; vt cuidam te virgini pulcerrime.
legitimo matrimonio cura coniungas. et qua liberos pro-
creare possis. qui vt ipsorum parētes ciuitati nostrē. et nō
bis presertim familieq; tue coniunctis. moribusq; nostris
consulere valeant. ab emulisq; nostris et aduersarijs pos-
sint tueri.

Ab ij

¶ Aliud exemplum.

Accepi superioribus his diebus et litteris Jo. q. laudū
mearū amplificatorem. simulq. bonorū meorum defensor
rem. emulis etiam meis te aduersariū prebuiſti. pręterea in
rebus meis familiaribus gerendis te adeo familiarem ac
facilem prebuiſti. ac res tua propria agereſ. Ex qua quidē
re ea mihi oblata eſt fiducia. vt nihil abs te impetrandum
mihi difficile videatur. preſertim cū ea abs te rogo que vti
litati tue conferre aliquid poſſunt. Credo equidem te non
fugere quanto tempore ciuitas noſtra obſidione teneretur. ⁊
quemadmodū milites predia noſtra deuastaſſent. agri deſo
laci relinquaſſent. et pene omnia ad nihilum redacta eſſent. Quā
ob rem frumento incipimus deficere. qđ proſecto tanti ex
iſtimatur. vt exiſtimatio vix valeat pecunie coequari. Sꝫ
quia frumento admodū te abundare gaudenter percepi ti
bi perſuaſum eſſe. velim ne illud aliquo pacto hoc tempore
diſtrahas. ſed magis aliud compares. ac frumēto tuo adi
tias. qđ primū enim ab iſta obſidione liberabimur (qđ pau
lo poſt futurū ſpero) frumentū tuum ipſum huc adduci fa
tias. et eo pretio quo libet vendetur. Quod vt facilius fie
ri poſſit me ſcito omni ſtudio et diligentia pro virili mea
operaturū. qđ ſi frumentū tuum nunc venundare. vt ex eiſdē
litteris didici ſtauiſſes non poteris id percipere pretium
qđ decuplū decurſis tribus menſibus perciperes nec adeo
runt hī mercatores qui hactenus frumentū a te emere ti
biq. pecunia numerata ſatiſſacere ſoliti ſunt ꝫ potius ruſti
cis et vicinis credendū tuis et hoc creditum ab eis erigere
difficiliſimum erit. Si igitur preces atq. exhortationes mee
quid apud te valeant frumentum hoc tempore apud te ve
nundare nō feſtina. ſed potius te para vt qđ primū hoſtes
deceſſerint nulla mora ꝑcedente huc aduchi poſſit vt tu pe
cuniā in magna qđritate ꝑcipias ⁊ nos tibi familiaritate cō
iuncti qđ fame pene deſtituti ſumꝫ ꝑſolari ⁊ reſici poſſimus.

¶ De conſolatione.

Quadrupliciter poſſumus cōſolari. hoc eſt quatuor ex
locis cōſolatio cōſtat Primo nanq. oſtendimus nos eius
ad quem ſcribimus caſum dolore vel noſtra vel ipſius vel

utriusque certa causa. Secundo ut meminerimus nos ea lege esse natos. ut omnibus fortune telis preposita sit vita nostra. nec recusandi ea lege qua nati sumus conditione mori. Tercio ne grauiter feramus casus quos nullo consilio vitare licebit. Quarto ut aliorum viuentibus memoria repetendis nihil accidisse nobis putemus. Exempla quoque gentiliū si videbitur breuiter permiscere licebit ut ex ea gentilitate quoddam prodeat argumentum.

¶ Exemplum.

Casum quidem sapientissimi patris tui peracerbe tuli. qui calendas Junij mihi renūtiatus est. neque enim poteram non commoueri qui non minorem persuaderem ex eius mihi morte iacturam factam esse quam tibi. Erat enim is mihi antiqua familiaritate coniunctus. et rerum mearum diuinus administrator. Nescio autem mei potius quam tui causa mortale hec mihi illata sit. Te enim ut fratrem colo. et non minus pene tibi quam mihi amoris tribuo. verius tamen dicam utriusque me vicem dolere. Atque ita dolere ut summis lacrimis conficerer. nisi me consuetudo. vel potius lex nature prohiberet. que docet neminem vitam suscipere posse nisi moriendum sibi proponat. et paratus sit quaecumque obtulerit fortuna pericula equo animo ferre. Sapientissimum quoque eum semper existimaui qui quotiens casus euentum viderit nulla posse ratione depelli. nihil omnino de merore inducat. mortem enim resistere temerarium est. ea namque talis est ut differri quidem possit. euitari autem minime. Varia autem sunt genera mortis. Namque hic incendio. illi aquarum suffocatione. hic cordis calamitate. illi miserando ferarum impetu moriuntur. Itaque patris tui obitum eo equiori animo feres quo magis nature proxima mortis spem eius interitus accidit. Nam et domi mortuus est grandis etatis interijt ut concessisse illum nature putemus. Nullum denique apertius tibi solatium inuenies quam gentiliū sapientiam simul atque animi magnitudinem ex quibus Catbo pro defuncto filio viro clarissimo laudationem habuit. in qua reliquos qui ad funus conuenerat consolationis attulit consilia. Quo nam aio. Q. Fabius consularis viri filij sui obitum tulerit omnes intelligunt. atque hic gentiles

nihil omnino de veritatibus sacrosancte fidei hic attingebat
que sola nos pene cogit ad nostrorum casus fortiter ferendos
et quicquid deo placuit magnanimo recipiendum. Que cum ita
sint pectoris amaritudines quanto pere motas quam facile de
ponas et commori quidem proprium homini esse cogitabis. Sa
pientis autem et humana natura offerat sapientissime moderari.

¶ Aliud exemplum.

Postea quam mihi de obitu filie tue renunciatum est valde
indolui. Nescio tamen an magis tui causa an mei. quinimo
magis utriusque nostrum. Poteras namque eam nobiliores
huius urbis filijs matrimonio copulare. at cum antiquis
familijis constituere affinitatem que domui tue et familie no
stre summum honorem gloriamque erat allatura. Preterea quo
tiuscunque aut in iudicio. aut in senatu iuris nostri profes
quendi. vel beneficij impetrandi gratia comparandum fuerat
qui nobis auxilio et consilio esse potuissent nusquam profecto
defuissent. Quis namque est ex senatoribus cui nunc causam
meam tute committere possim. Enimvero etiam ea que iam diu
mihi tecum erat familiaritas affectioque indices auget tibi cau
sa maiori merori aspicitur. Erat namque filia ipsa laborum tuo
rum subleuatricem. ac in aduersitatibus tuis solatium singulare.
Sed quia te ea destitutum animaduerto meipsum omni solatio
destitutum esse arbitror. Nec enim minoris molestie aduersita
tes tue quam mihi fuere. Consolari igitur tuum merorem potest quod iste
casus non tibi vni accidit in filia tua. Quis enim natus hacte
nus est qui non post aliquot dies vita defunctus erit. mor
talitatem etenim deum immortales et natura hominibus immo
cunctis animantibus tribuerunt. quorum voluntati nemo est qui
possit resistere. quia propter ea que neque culpa nostra neque ne
gligencia precedente. et illa que accidunt neque humana pruden
tia valent preueniri. equo animo ferri semper sapientis habitum
est. Nunquid filius Regis Hispanie decessit qui totius regni
spes unica fuit. Decessit iterum prioris nostri filius vnicus.
cui neque fratres. neque nepotes. neque cognati supersunt. in qui
bus familie nomen valeat conseruari. Neque enim vicino tuo
cuncte diuitie sue opitulari poterant. ut filij sibi superstites
relinquerent. qui diuitijs suis fungerentur. quas nunc ad

extraneos peruenire videbit. Sed quia nepotū tuorū can-
therua multiplicata est. multiplicaturq; indices. in quibus z
familie tue nomen. et maiorū tuorū imagines cōseruabunt
qui et p̄sidio tuo egent. et ideo nō habes eam contristandi
rationem quā illi habuerūt. Repelle igit̃ obsecro has ani-
mi passioēs. atq; filie tue obitum obliuioni tradas. Exem-
pla quoq; gentiliū imitare studeas. e quibus Socrates
cum filiū suū extinctū p̄cepisset nō modo equo tūc animo
verū etiam nuntio ait. Nil noui affers. Qd si gentiles hoc
fecerē in quibus nec aliquid fidei lumen erat. quāto magis
nos cristiani ea que diuina ex voluntate prouenire in me-
liorem nobis accidisse persuadeamus oportet.

¶ Exemplū consolationis de rebus amissis.

Doleo quidem vehemētissime q; edes tue incendio per-
ierunt. et eo magis doleo quo magis animaduerto. quibus
delitijs. qua iucunditate. quibus deniq; oblectatiōibus in
eis sim sepe delectatus. Factura aut̃ quam tu ex eo incēdio
consequeris. non minus mihi dolores attulit. Scio enim
quas impensas z quot labores ipsis edibus construendis
sustulisti. Et quia ea inter nos cōtracta est familiaritas fra-
ternitasq; vt omnia nostra bona corporalia fortune viribus
subiiciunt. que arbitrio suo ea administrat. illi bona ampli-
ficat. illi vero diminuit. Non potui. mihi persuadere opere
pretiū esse si qua preter equitatem et fata acciderūt vt tāto
merore conficerer. Fatuū etiam semp̃ existimaui ea deflare
que neq; humane subiecta sūt potentie. neq; aliqua pruden-
tia quin cūeniant possunt p̄caueri hāc meam existimatiōez
tibi subicere. memento obsecro tam innumerabilia regna.
tam p̄ciosissima edificia. vrbes et castella. incēdio aut ruina
esse deuastata. Recordare troiam que potētia sua ceteris
regionibus dominabitur. edibus pulcerrimis atq; edifi-
tjs alias vrbes superasse. nunc vero desolata. deuastata et
inhabitabilis relicta est. que si te non possunt consolari ac
dolorem tuum minuere. saltem hoc te consoletur q; paulo
ante domus istius viri ignis vi consumpta est. simulq; pe-
ne omnia sua bona. Neq; tot sibi supersunt facultates vt
eam valeat reficere. Tibi vero tot relicte sunt diuitie vt do-

inū tuam non modo reficere. verum preclariorem pstruere
potes. q̄ si nec illud dolorem tuum leniat. propone añ ocu
los gentiliū sapientiam qui luminis fidei experies fuere.
nihilominus quecunq̄ ipsis aduersa acciderant equo ani
mo ferre studuerunt. quantomagis tu qui cristianus reli
giosissimus es. ac sacre scripture scientijs magnopere pre
ditus. debes ea que deum immortalem nobiscuz et bonis
nostris disponere velle senseris. nedum laudare sed etiam
animo gratissimo acceptare. itaq̄ si omīa ista tecum reuol
ueris istum qui nuper accidit tibi casum non tam molesto
atq̄ iniquo animo feres.

¶ Exemplū consolationis de afflictione corporis.

Accepi equidem superioribus diebus quēadmodū ab
hostib⁹ nostris leraliter telo percussus reuersus sis. Ex qua
quidem re quantū dolorem acceperim facile existimare po
tes. Namq̄ reipublice ac familie tue inestimabile iacturam
est allaturū. presertim cum nullus in hac vrbē nostra repe
riatur cuius sapiētie tanti exercitus imperiū tute possit cō
mendari. qui cum tāta prudētia. tāta strenuitate. tanta de
niq̄ animi magnitudine. valeat gubernare. Et q̄ omnib⁹
meis in negotijs in quibus presidū. consiliūq̄ tuuz implo
randū erat. adeo te benignū ac humanū prebuiisti. vt mibi
prudētie tue vsus nō minor ac tuis filijs cōcederetur. me
tibi ita deuinxisti vt et p̄sens dolor quo nunc afficeris. et
quecunq̄ tibi aduersa acciderēt. non minorem mibi allatu
ra essent molestiam. afferuntq̄ hoc tempore. q̄ si mibi acci
dissent. Quinymo deficerem languore si me lateret hostib⁹
quibus tot et tanta acerba intulisti. a lege nature permis
sum esse ac licere vim vi repellere. Et huius legis perraro
fensi aliquem exemptū esse. Quos en magis in hostes se fi
nire pcipimus hostiliū telis in primis feriri audimus. Ita
q̄ hic tuis casus prouidendus minime erat. Cōsueueras
namq̄ inimicis te audacissimū p̄bere. nec alicui cōcedebas.
qui te prior eos inuaderet. Sapientissimū em̄ arbitror vt
hunc dolorem ad tempus equo animo patiare. qui tibi. po
steritati tue. honori et glorie p̄fecto futurus est. p̄ qua q̄dē
gr̄a psequenda. maiores n̄i queuis p̄cula subire minime

dubitabant hī morte occupati sunt. illi liberos amiserunt
et captiui in seruitutem redacti ac perpetuis carceribus de-
tenti fame ac siti perierūt. Is autem tuus dolor vt medici
aiunt neq; letalis est neq; diu te cruciabit. Quapropter bo-
no sis animo paulo post priori valitudini deo fauente reu-
stituere imitari studeas clarissimorum gentilium exēpla ex
quibus rex turnus. eneus. scipio africanus et q̄ plures alij
pro republica et gloria consequenda. et si nec gentiles adeo
aliquam remunerationē sperabant mortem obierunt. quā
tomagis tu qui credis eos qui pro fide xp̄iana et republi-
ca moriunt inter sanctos et dei electos cōputare debes hāc
tuam molestiam que mortis comparatione minima est li-
bentissime perpeti.

¶ Exemplū cōsolationis de peste.

Hesterno vesp̄i quo Johannes noster aduenerat is me
certiorem reddidit pestis discrimine bononiam admodum
misere inuasisse qđ profecto mihi summū dolorem attulit
Statui namq; ydibus may illuc proficisci et studium meū
ceptum pficere. Ibi eñ victualium maior copia. doctorum
legentium maior diligentia simulq; pericia. et vt omnia bre-
ui cōplectar sermone amplior facultas studendi prestolaŕ.
Præterea plurimū egre fero tot mihi p̄ceptores familiares
ac amicitia cōiunctissimos mortis miserande periculo su-
biectos fore et eo magis tui gratia in quo te antiquiori a-
more mihi cōiunctum scio. Quia vero hactenus omnis fer-
me ytalica hac detestando peste laborauit. Atq; omnia gym-
nasia aliena pene a scholaribus deserta relicta sit puto aut
flagello dei aut ex aeris aut regionis corruptione omnem
nostram regionem molestare oportere cui flagello sola bo-
nonia superesse minime poterat. Quia etiam intelligo legis
diuine ac nature p̄ceptis modis omnibus nos teneri neq;
ipsis aliqua ratione posse resistere stultum arbitratus sum
ammodo pestem tam nephariam ac detestandā lugere. Te
vero quē lectura quam hoc anno istic obtinere meruisti di-
scedere nephas esset maiorem in modū obsecro obtestorq;
vt eadem clade tuum animum perturbari nequaquā sinas.
neq; eñ cure tue ac molestia et si te consumerēt ad ærem

purgandum. pestemq; repellendam. aliquid conducerent.
Sint tibi exemplo clarissimi viri iuriscōsulti. qui toto an-
no ferarie a lectionibus nunq; feriatī sunt. ⁊ tñ illic pestis
inualescebat. ⁊ longe plures Indie q̃ Bononie interierūt
Animaduertas deniq; verba Horacij. Qui optatam me-
tam cursu pertingere cupientem multa ferre oportere dixit
tamen in quo fidei lumen nullum vigeat. tu aut religionē
cristianam profiteris. si hec mentis tue oculis subijctis. bu-
ius pestis discrimen immo mortis periculum aspernandū
facile existimabis.

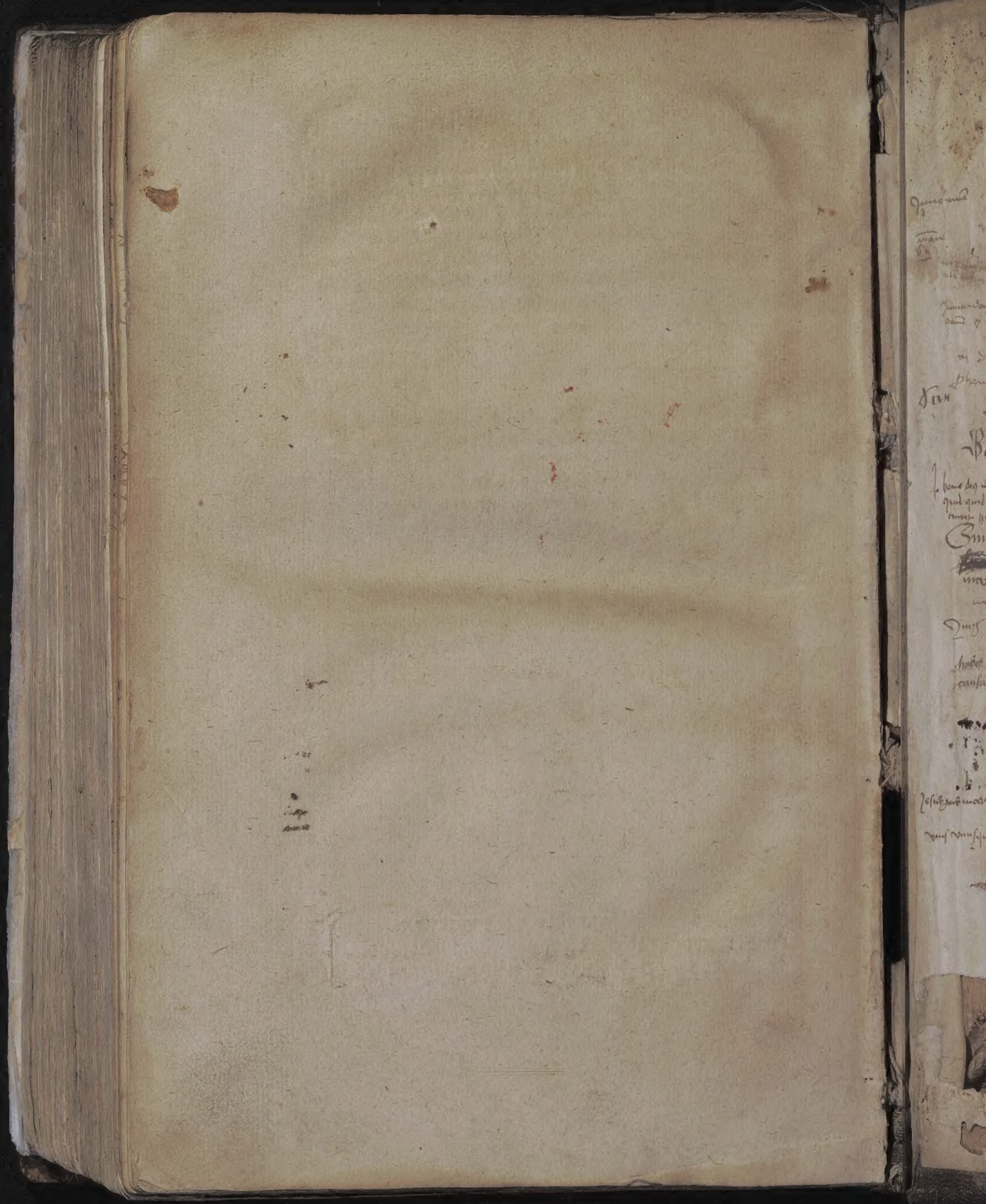
Adest tibi studiosissime adolescens eloquentissimi
Augustini Senensis p̃ceptioni finis optatus. quo-
rum si te et lectioni et exercitio insudantem prebue-
ris. ne dubita te paucis post diebus. nō modo diser-
tum euasurum. verum et culus etiam Epistolarū ge-
nere fore accommodatissimū. (Vale)

Impressum Lypzick per Baccalarium wolffo-
gangum Donacensem. Anno deifice incarna-
tionis 1497.

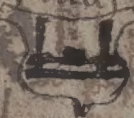
Bibl. Jag.

7.
m
le
ūt
en
tāt
hē
pu
dū

Supra p[er] me m[er]ito d[omi]ni

Quoniam

Quoniam

Quoniam

Quoniam

Quoniam

San

Vandem

Ro. 4

DEIANE FUIT OIK

bona deo id est deo
qui quid p[er] me p[er] me
autem hoc p[er] me

confessio d[omi]ni
Ius de x[rist]o

ANNO DOMINI
MDCCLXII

Sancti Johannis de deparz p[er] me
ano domi 1701

708

Quoniam

Quoniam d[omi]ni me non habet

Quoniam d[omi]ni me non habet

habet aliquam
confuturam

Quoniam d[omi]ni me non habet

TEUC MARIA

Iosueus maria Iosueus d[omi]ni an non h[ab]et

Quoniam d[omi]ni me non habet

1701

1708

1710

1711

